

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 359 แห่ง จากแบบสอบถาม เพื่อศึกษาเนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์ที่เผยแพร่ วิธีการเผยแพร่ สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ กลุ่มผู้รับสารนิเทศโรคเอดส์ การจัดให้บริการสารนิเทศโรคเอดส์ ตลอดจนปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ผลปรากฏว่า ได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับคืนมาทั้งสิ้น 281 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 78.27 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับกลับคืน

หน่วยงาน	ส่งไป		ได้รับคืน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาครัฐ	249	69.35	213	75.80
ภาคเอกชน	110	30.64	68	24.20
รวม	359	100.00	281	78.27

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 6 ตอน โดยนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เนื้อหาของสารนิเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่
ตารางที่ 6-14

ตอนที่ 2 วิธีการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน
นำไปใช้ ตารางที่ 15-17

ตอนที่ 3 สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำแนกเป็น
6 ประเภท ตารางที่ 18-23

ตอนที่ 4 การให้บริการสารสนเทศโรคเอดส์ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน (ใน
ด้านลักษณะของหน่วยงานที่ให้บริการและการจัดให้บริการสารสนเทศโรคเอดส์) ตารางที่ 24-27

ตอนที่ 5 กลุ่มผู้รับสารสนเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมุ่งเผยแพร่
ตารางที่ 28-30

ตอนที่ 6 ปัญหาในการเผยแพร่สารสนเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาค
เอกชนประสบ ตารางที่ 31-45

ตอนที่ 1 เนื้อหาของสารนิเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่ (ตารางที่ 5-13)

ตารางที่ 5 เนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
ความรู้เรื่องโรคเอดส์	207	97.18	60	88.24	267	95.02
ผลกระทบของโรคเอดส์	156	73.24	53	77.94	209	74.36
การระบาดของโรคเอดส์	165	77.46	50	73.53	215	76.51
พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV/AIDS	192	90.14	56	82.35	248	88.26
วิธีการป้องกันโรคเอดส์	196	92.02	60	88.24	256	91.10
การรักษาโรคเอดส์	115	53.99	30	44.12	145	51.60
การปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์	145	68.08	44	64.71	189	67.26
การอยู่ร่วมกับผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS	165	77.46	54	79.41	219	77.94
อื่นๆ	34	15.96	16	23.32	50	17.79

จากตารางที่ 5 พบว่าหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ทุกหัวข้อที่ศึกษา โดยมีลำดับค่าร้อยละจากมากไปน้อยดังนี้ ความรู้เรื่องโรคเอดส์ 267 แห่ง (ร้อยละ 95.02) วิธีการป้องกันโรคเอดส์ 256 แห่ง (ร้อยละ 91.10) พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV/AIDS 248 แห่ง (ร้อยละ 88.26) การอยู่ร่วมกับผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS 219 แห่ง (ร้อยละ 77.94) การระบาดของโรคเอดส์ 215 แห่ง (ร้อยละ 76.51) ผลกระทบของโรคเอดส์ 209 แห่ง (ร้อยละ 74.36) การปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์ 189 แห่ง (ร้อยละ 67.26) และหัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ การรักษาโรคเอดส์ 145 แห่ง (ร้อยละ 51.60)

นอกจากนี้ยังมีหัวข้อเนื้อหาเกี่ยวกับโรคเอดส์อื่นๆ อีก 6 หัวข้อที่หน่วยงาน 50 แห่ง (ร้อยละ 17.79) เผยแพร่ได้แก่ การป้องกันโรคเอดส์โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม 17 แห่ง เพศศึกษากับโรคเอดส์ 10 แห่ง ทักษะคิดที่ผิดต่อผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์ 5 แห่ง คลินิกนิรนาม 5 แห่ง สิทธิของผู้ติดเชื้อ 1 แห่ง การสร้างเครือข่ายพระสงฆ์ที่ทำงานด้านโรคเอดส์ 1 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงาน พบว่าหัวข้อที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ ความรู้เรื่องโรคเอดส์ 207 แห่ง (ร้อยละ 97.18) รองลงมาในจำนวนใกล้เคียงกันได้แก่ วิธีการป้องกันโรคเอดส์ 196 แห่ง (ร้อยละ 92.02) และพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV/AIDS 192 แห่ง (ร้อยละ 90.14) การระบาดของโรคเอดส์และการอยู่ร่วมกับผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS จำนวน 165 แห่ง (ร้อยละ 77.46) เท่ากัน ผลกระทบของโรคเอดส์ 156 แห่ง (ร้อยละ 73.24) การปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์ 145 แห่ง (ร้อยละ 68.08) หัวข้อที่มีหน่วยงานภาครัฐจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือการรักษาโรคเอดส์ 115 แห่ง (ร้อยละ 53.99)

หัวข้อที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดเผยแพร่มี 2 หัวข้อได้แก่ ความรู้เรื่องโรคเอดส์และวิธีการป้องกันโรคเอดส์ 60 แห่ง (ร้อยละ 88.24) เท่ากัน ส่วนหัวข้ออื่นที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนรองลงมาเผยแพร่ได้แก่ พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV/AIDS 56 แห่ง (ร้อยละ 82.35) การอยู่ร่วมกับผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS 54 แห่ง (ร้อยละ 79.41) ผลกระทบของโรคเอดส์ 53 แห่ง (ร้อยละ 77.94) การระบาดของโรคเอดส์ 50 แห่ง (ร้อยละ 73.53) การปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์ 44 แห่ง (ร้อยละ 64.71) ส่วนหัวข้อที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ การรักษาโรคเอดส์ 30 แห่ง (ร้อยละ 44.12)

การเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน พบว่าหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่เนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์ มีลำดับสอดคล้องกันเกือบทุกหัวข้อ โดยหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนสูงสุดเผยแพร่ ความรู้เรื่องโรคเอดส์ ในภาครัฐ 207 แห่ง (ร้อยละ 97.18) ในภาคเอกชน 60 แห่ง (ร้อยละ 88.24) นอกจากนี้หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดยังเผยแพร่หัวข้อ วิธีการป้องกันโรคเอดส์อีกหัวข้อหนึ่งด้วย หัวข้อเนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์ซึ่งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนรองลงมาเผยแพร่แตกต่างกันคือ หน่วยงานภาครัฐเผยแพร่วิธีการป้องกันโรคเอดส์ 196 แห่ง (ร้อยละ 92.02) ในภาคเอกชนคือ พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV/AIDS 60 แห่ง (ร้อยละ 88.24) หัวข้อที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่ตรงกันคือ การรักษาโรคเอดส์ ภาครัฐ 115 แห่ง (ร้อยละ 53.99) ภาคเอกชน 30 แห่ง (ร้อยละ 44.12)

ตารางที่ 6 เนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์ : ความรู้เรื่องโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ความรู้เรื่องโรคเอดส์	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
ประวัติของโรค	109	51.17	29	42.65	138	49.11
สาเหตุของการเป็นโรค	191	89.67	52	76.47	243	86.48
อาการของโรค	174	81.69	51	75.00	225	80.07
ความร้ายแรงของโรค	163	76.52	43	63.24	206	73.31
การติดต่อของโรค	192	90.14	60	88.23	252	89.68
สถานการณ์โรคเอดส์ใน ปัจจุบัน	176	82.63	58	85.29	234	83.28
อื่นๆ	23	10.79	7	10.29	30	10.68

จากตารางที่ 6 ความรู้เรื่องโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่พบว่า หัวข้อที่หน่วยงานต่างๆ เผยแพร่ตามลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อยมีดังนี้ การติดต่อของโรค 252 แห่ง (ร้อยละ 89.68) สาเหตุของการเป็นโรค 243 แห่ง (ร้อยละ 86.48) สถานการณ์โรคเอดส์ในปัจจุบัน 234 แห่ง (ร้อยละ 83.28) อาการของโรค 225 แห่ง (ร้อยละ 80.07) ความร้ายแรงของโรค 206 แห่ง (ร้อยละ 73.31) และหัวข้อที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ ประวัติของโรค 138 แห่ง (ร้อยละ 49.11)

นอกจากนี้ยังมีหัวข้ออื่น ๆ อีก 6 หัวข้อ ที่หน่วยงาน 30 แห่ง (ร้อยละ 10.68) เผยแพร่ ดังนี้ การประสานงานแผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6 แห่ง ความก้าวหน้าของการศึกษาการรักษาโรคเอดส์และวัคซีน 5 แห่ง การปฏิบัติตนเมื่อได้รับเชื้อ HIV/AIDS 5 แห่ง หน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับโรคเอดส์ 4 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงาน พบว่าหัวข้อที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดเผยแพร่ คือ การติดต่อของโรค 192 แห่ง (ร้อยละ 90.14) รองลงมาได้แก่ สาเหตุของการเป็นโรค 191 แห่ง (ร้อยละ 89.67) สถานการณ์โรคเอดส์ในปัจจุบัน 176 แห่ง (ร้อยละ 82.63) อาการของโรค 174 แห่ง (ร้อยละ 81.69) หัวข้อที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ ประวัติของโรค 109 แห่ง (ร้อยละ 51.17)

หัวข้อที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ การติดต่อของโรค 60 แห่ง (ร้อยละ 88.23) รองลงมาได้แก่ สถานการณ์โรคเอดส์ในปัจจุบัน 58 แห่ง (ร้อยละ 85.29) สาเหตุของโรค 52 แห่ง (ร้อยละ 76.47) อาการของโรค 29 แห่ง (ร้อยละ 42.65)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พบว่าหัวข้อความรู้เรื่องโรคเอดส์ที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่ตรงกันคือ การติดต่อของโรค ในภาครัฐ 192 แห่ง (ร้อยละ 90.14) ในภาคเอกชน 60 แห่ง (ร้อยละ 88.23) ส่วนหัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนรองลงมาเผยแพร่ในภาครัฐคือ สาเหตุของการเป็นโรค 191 แห่ง (ร้อยละ 89.67) ในภาคเอกชนคือ สถานการณ์โรคในปัจจุบัน 68 แห่ง (ร้อยละ 85.29) หัวข้อที่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่ตรงกันคือ ประวัติของโรคโดยในภาครัฐเผยแพร่ 163 แห่ง (ร้อยละ 51.17) ในภาคเอกชนเผยแพร่ 43 แห่ง (ร้อยละ 42.65)

ตารางที่ 7 เนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์ : ผลกระทบของโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผลกระทบของโรคเอดส์	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
ผลกระทบต่อเศรษฐกิจของ ประเทศ	144	67.61	40	58.82	184	65.48
ผลกระทบต่อสังคม	172	80.75	50	73.53	222	79.00
ผลกระทบต่อการท่องเที่ยว	78	36.62	15	22.06	93	33.10
ผลกระทบต่อครอบครัว	193	90.61	58	85.29	251	89.32
ผลกระทบต่อตัวผู้ป่วย	169	79.34	52	76.47	221	78.65
อื่นๆ	17	7.98	7	10.29	24	8.54

จากตารางที่ 7 เนื้อหาเรื่องผลกระทบของโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน
เผยแพร่ตามลำดับค่าร้อยละจากมากไปน้อยมีดังนี้ ผลกระทบต่อครอบครัว 251 แห่ง (ร้อยละ
89.32) ผลกระทบต่อสังคม 222 แห่ง (ร้อยละ 79.00) ผลกระทบต่อตัวผู้ป่วย 221 แห่ง (ร้อยละ
78.65) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ 184 แห่ง (ร้อยละ 65.48) และหัวข้อที่หน่วยงาน
เผยแพร่ร้อยละที่สูงสุดคือ ผลกระทบต่อการท่องเที่ยว 93 แห่ง (ร้อยละ 33.10)

นอกจากนี้ยังมีหัวข้ออื่นๆ อีก 6 หัวข้อที่หน่วยงาน 24 แห่ง เผยแพร่ (ร้อยละ 8.54) นี้
ผลกระทบต่อกระทรวงสาธารณสุข 1 แห่ง ผลกระทบต่อราชการ 5 แห่ง ผลกระทบต่อการพัฒนา
ประเทศ 9 แห่ง ผลกระทบต่อภารกิจของกองทัพ 1 แห่ง ผลกระทบต่อปัญหาเด็กกำพร้าและ
คนชราถูกทอดทิ้ง 8 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงานพบว่าหัวข้อที่มีหน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ
ผลกระทบต่อครอบครัว 193 แห่ง (ร้อยละ 90.61) หัวข้อรองลงมาที่เผยแพร่ได้แก่ ผลกระทบต่อ
สังคม 172 แห่ง (ร้อยละ 80.75) ผลกระทบต่อตัวผู้ป่วย 169 แห่ง (ร้อยละ 79.34) ผลกระทบต่อ
เศรษฐกิจของประเทศ 144 แห่ง (ร้อยละ 67.61) หัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ
ผลกระทบต่อการท่องเที่ยว 78 แห่ง (ร้อยละ 36.62)

หัวข้อที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ ผลกระทบต่อครอบครัว 58
แห่ง (ร้อยละ 85.29) รองลงมาได้แก่ ผลกระทบต่อตัวผู้ป่วย 52 แห่ง (ร้อยละ 76.47) ผลกระทบ
ต่อสังคม 50 แห่ง (ร้อยละ 73.53) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ 40 แห่ง (ร้อยละ 58.82)

หัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ ผลกระทบต่อการท่องเที่ยว 15 แห่ง (ร้อยละ 22.06)

การเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พบว่าหัวข้อที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่ตรงกันคือ ผลกระทบต่อครอบครัว ในภาครัฐจำนวน 193 แห่ง (ร้อยละ 90.61) ในภาคเอกชน 58 แห่ง (ร้อยละ 85.29) หัวข้อที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาเผยแพร่ต่างกัน ในภาครัฐเผยแพร่หัวข้อผลกระทบต่อสังคม 172 แห่ง (ร้อยละ 80.75) ในภาคเอกชนเผยแพร่หัวข้อผลกระทบต่อผู้ป่วย 52 แห่ง (ร้อยละ 76.47) หัวข้อที่หน่วยงานเผยแพร่จำนวนน้อยที่สุดตรงกันคือ ผลกระทบต่อการท่องเที่ยวโดยในภาครัฐเผยแพร่ 78 แห่ง (ร้อยละ 36.62) ในภาคเอกชนเผยแพร่ 15 แห่ง (ร้อยละ 22.06)

ตารางที่ 8 เนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์: การระบาดของโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การระบาดของโรคเอดส์	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS	161	75.59	45	66.18	206	73.31
กลุ่มอายุผู้ป่วยโรคเอดส์	163	76.52	40	58.82	203	72.24
กลุ่มอาชีพที่ป่วยเป็นโรคเอดส์	166	77.93	43	63.24	209	74.38
ท้องถิ่นหรือภูมิภาคที่มีผู้ป่วยโรคเอดส์	114	53.52	32	47.06	146	51.96
อื่นๆ	29	13.62	4	5.88	33	11.74

จากตารางที่ 8 เนื้อหาเรื่องการระบาดของโรคเอดส์พบว่าหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่เผยแพร่เนื้อหาในหัวข้อต่างๆ 3 หัวข้อแรกในอัตราส่วนใกล้เคียงกันดังนี้ กลุ่มอาชีพที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ 209 แห่ง (ร้อยละ 74.38) จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS 206 แห่ง (ร้อยละ 73.31) กลุ่มอายุผู้ป่วยโรคเอดส์ 203 (ร้อยละ 72.24) และหัวข้อที่มีหน่วยงานเผยแพร่เนื้อหาน้อยที่สุดคือ ท้องถิ่นหรือภูมิภาคที่มีผู้ป่วยโรคเอดส์ 146 แห่ง (ร้อยละ 51.96)

นอกจากนี้ยังมีหัวข้ออื่นๆ อีก 5 หัวข้อ ที่มีหน่วยงาน 33 แห่ง (ร้อยละ 11.74) เผยแพร่ได้แก่ พฤติกรรมเสี่ยง 9 แห่ง แนวโน้มผู้ป่วยติดเชื้อ HIV 7 แห่ง ผลการเฝ้าระวังโรค เฉพาะพื้นที่กลุ่มต่างๆ 7 แห่ง การอพยพแรงงาน 4 แห่ง แผนป้องกันการระบาดของโรคเอดส์ 6 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงานพบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่เผยแพร่หัวข้อจำนวนผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS กลุ่มอายุผู้ป่วยโรคเอดส์ และกลุ่มอาชีพที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ หัวข้อที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ กลุ่มอาชีพที่ป่วยโรคเอดส์ 166 แห่ง (ร้อยละ 77.93) รองลงมาคือกลุ่มอายุผู้ป่วยโรคเอดส์ 163 แห่ง (ร้อยละ 76.52) จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS 161 แห่ง (ร้อยละ 75.59) หัวข้อที่เผยแพร่เนื้อหาน้อยที่สุดคือ ท้องถิ่นหรือภูมิภาคที่มีผู้ป่วยโรคเอดส์ 114 แห่ง (ร้อยละ 53.52)

หัวข้อที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS 45 แห่ง (ร้อยละ 66.18) รองลงมาคือ กลุ่มอาชีพที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ 43 แห่ง (ร้อยละ 63.24) กลุ่มอายุ ผู้ป่วยโรคเอดส์ 40 แห่ง (ร้อยละ 58.82) หัวข้อที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ ท้องถิ่น หรือภูมิภาคที่มีผู้ป่วยโรคเอดส์ 32 แห่ง (ร้อยละ 47.06)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนพบว่า หน่วยงานภาครัฐเผยแพร่เนื้อหาเรื่องการระบาดของโรคเอดส์ในอัตราสูงกว่าภาคเอกชนทุกหัวข้อและมีความแตกต่างกัน หัวข้อที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่ต่างกันคือ ในภาครัฐเผยแพร่ หัวข้อกลุ่มอาชีพที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ 166 แห่ง (ร้อยละ 77.93) ในภาคเอกชนเผยแพร่หัวข้อจำนวน ผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS 45 แห่ง (ร้อยละ 66.18) สำหรับหัวข้อรองลงมาหน่วยงานภาครัฐ เผยแพร่ กลุ่มอายุผู้ป่วยโรคเอดส์ 163 แห่ง(ร้อยละ 76.52) ในภาคเอกชนเผยแพร่กลุ่มอาชีพที่ป่วยเป็นโรค เอดส์ 43 แห่ง (ร้อยละ 63.24) หัวข้อที่มีหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่ ตรงกันคือ ท้องถิ่นหรือภูมิภาคที่มีผู้ป่วยโรคเอดส์ในภาครัฐ 114 แห่ง (ร้อยละ 53.52) ในภาค เอกชน 32 แห่ง(ร้อยละ 47.06)

ตารางที่ 9 เนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ : พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV/AIDS (ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)

การระบาดของโรคเอดส์	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
การสำส่อนทางเพศ	198	92.96	59	86.76	257	91.46
การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน	193	90.61	54	79.41	247	87.90
การรับเลือด	152	71.36	38	55.88	190	67.62
การใช้ของมีคมที่เป็นอุปกรณ์เสริมสวยร่วมกัน	117	54.93	26	38.24	143	50.89
อื่นๆ	33	15.49	6	8.82	39	13.88

จากตารางที่ 9 เนื้อหาเรื่องพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV/AIDS ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่ พบว่าหน่วยงานจำนวนสูงสุดเผยแพร่หัวข้อ การสำส่อนทางเพศ 257 แห่ง (ร้อยละ 91.46) หัวข้อที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาเผยแพร่ได้แก่การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน 247 แห่ง (ร้อยละ 87.90) การรับเลือด 190 แห่ง (ร้อยละ 67.62) และหัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ การใช้ของมีคมที่เป็นอุปกรณ์เสริมสวยร่วมกัน 143 แห่ง (ร้อยละ 50.89)

นอกจากนี้ยังมีหัวข้ออื่นๆ อีก 6 หัวข้อที่หน่วยงาน 39 แห่ง (ร้อยละ 13.88) เผยแพร่ ได้แก่ การใช้ถุงยางอนามัย 12 แห่ง การดื่มสุรา 11 แห่ง การเที่ยวหญิงบริการ 9 แห่ง การช่วยเหลือผู้ที่มีบาดแผลและเลือดออก 4 แห่ง เป็นต้น

เมื่อจำแนกตามหน่วยงานพบว่า หัวข้อที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ การสำส่อนทางเพศ 198 แห่ง (ร้อยละ 92.96) รองลงมาในจำนวนใกล้เคียงกันคือ การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน 193 แห่ง (ร้อยละ 90.61) และ การรับเลือด 152 แห่ง (ร้อยละ 71.36) หัวข้อที่หน่วยงานเผยแพร่จำนวนน้อยที่สุดคือการใช้ของมีคมที่เป็นอุปกรณ์เสริมสวยร่วมกัน 117 แห่ง (ร้อยละ 54.93)

หัวข้อที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ การสำส่อนทางเพศ 59 แห่ง (ร้อยละ 86.76) รองลงมาได้แก่ การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน 54 แห่ง (ร้อยละ 79.41) การรับเลือด 38 แห่ง (ร้อยละ 55.88) และหัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ การใช้ของมีคมที่เป็นอุปกรณ์เสริมสวยร่วมกัน 26 แห่ง (ร้อยละ 38.24)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน พบว่าหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน
เผยแพร่เนื้อหาพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV/AIDS สอดคล้องกันทุกหัวข้อแต่หน่วยงาน
ภาครัฐเผยแพร่ในอัตราที่สูงกว่าภาคเอกชน หน่วยงานจำนวนสูงสุดของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
เผยแพร่หัวข้อการสำส่อนทางเพศ ในภาครัฐ 198 แห่ง (ร้อยละ 92.96) ในภาคเอกชน 59 แห่ง
(ร้อยละ 86.76) รองลงมาคือ การใช้เข็มฉีดยาร่วมกันในภาครัฐ 193 แห่ง (ร้อยละ 90.61) ในภาค
เอกชน 54 แห่ง (ร้อยละ 79.41) และการรับเลือด ในภาครัฐ 152 แห่ง (ร้อยละ 71.36) ในภาคเอกชน
38 แห่ง (ร้อยละ 55.88) หัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ การใช้ของมีคมที่เป็น
อุปกรณ์เสริมสวय ภาครัฐ 117 แห่ง (ร้อยละ 54.93) ภาคเอกชน 26 แห่ง (ร้อยละ 38.24)

ตารางที่ 10 เนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ : วิธีการป้องกันโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

วิธีการป้องกันโรคเอดส์	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
งดสำล่อนทางเพศ	190	89.20	51	75.00	241	85.77
งดใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน	186	87.32	48	70.59	234	83.27
การใช้ถุงยางอนามัย	198	92.96	56	82.35	254	90.39
การตรวจเลือดก่อนแต่งงาน	124	58.22	31	45.59	155	55.16
การตรวจสุขภาพประจำปี	77	36.15	26	38.24	103	36.65
การใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์	112	52.58	32	47.06	144	51.25
การสร้างความสุขในครอบครัว	136	63.85	46	67.65	182	64.77
อื่นๆ	24	11.27	10	14.71	54	19.22

จากตารางที่ 10 เนื้อหาเรื่องวิธีการป้องกันโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ส่วนใหญ่เผยแพร่เรียงตามค่าร้อยละจากมากไปน้อยดังนี้ การใช้ถุงยางอนามัย 254 แห่ง (ร้อยละ 90.39) งดสำล่อนทางเพศ 241 แห่ง (ร้อยละ 85.77) งดใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน 234 แห่ง (ร้อยละ 83.27) การสร้างความสุขในครอบครัว 182 แห่ง (ร้อยละ 64.77) การตรวจเลือดก่อนแต่งงาน 155 แห่ง (ร้อยละ 55.16) การใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์ 144 แห่ง (ร้อยละ 51.25) และหัวข้อที่มีหน่วยงานเผยแพร่น้อยที่สุดคือ การตรวจสุขภาพประจำปี 103 แห่ง (ร้อยละ 36.65)

นอกจากนี้ยังมีหัวข้ออื่นๆ อีก 5 หัวข้อที่หน่วยงาน 54 แห่ง (ร้อยละ 19.22) เผยแพร่ ได้แก่ งดสังสรรค์ 15 แห่ง การยึดมั่นในศีลธรรม 14 แห่ง ส่งเสริมวัฒนธรรมที่ดีงาม 11 แห่ง การสร้างงานในชนบทเพื่อลดปัญหาการอพยพ 10 แห่ง การออกกำลังกาย 3 แห่ง งดการสักตามร่างกายและการเจาะหู 1 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงาน พบว่าหัวข้อที่มีหน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ การใช้ถุงยางอนามัย 198 แห่ง (ร้อยละ 92.96) รองลงมาในจำนวนใกล้เคียงกันได้แก่ งดสำล่อนทางเพศ 190 แห่ง (ร้อยละ 89.20) และงดใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน 186 แห่ง (ร้อยละ 87.32) การสร้างความสุขใน ครอบครัว 136 แห่ง 63.85 การตรวจเลือดก่อนแต่งงาน 124 แห่ง (ร้อยละ 58.22) การใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์ 112 แห่ง (ร้อยละ 52.58) หัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ การตรวจสุขภาพประจำปี 77 แห่ง (ร้อยละ 36.15)

หัวข้อที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดเผยแพร่ คือการใช้ถุงยางอนามัย 56 แห่ง (ร้อยละ 82.35) รองลงมา ได้แก่ งดสำส่อนทางเพศ 51 แห่ง (ร้อยละ 75.00) งดใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน 48 แห่ง (ร้อยละ 70.59) การสร้างความสุขในครอบครัว 46 แห่ง (ร้อยละ 67.65) การใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์ 32 แห่ง (ร้อยละ 47.06) การตรวจเลือดก่อนแต่งงาน 31 แห่ง (ร้อยละ 45.59) หัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ การตรวจสุขภาพประจำปี 26 แห่ง (ร้อยละ 38.24)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนพบว่า หน่วยงานภาครัฐเผยแพร่เนื้อหาวิธีการป้องกันโรคเอดส์หัวข้อต่างๆในอัตราสูงกว่าภาคเอกชนแต่มีความสอดคล้องกันทุกหัวข้อ หน่วยงานจำนวนสูงสุดของทั้งภาครัฐกับภาคเอกชนเผยแพร่ตรงกันคือ การใช้ถุงยางอนามัย ในภาครัฐ 198 แห่ง (ร้อยละ 92.96) ภาคเอกชน 56 แห่ง (ร้อยละ 82.35) รองลงมาตรงกันคือ งดสำส่อนทางเพศ ภาครัฐ 190 แห่ง (ร้อยละ 89.20) ภาคเอกชน 51 แห่ง (ร้อยละ 75.00) หัวข้อที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่ตรงกันคือ การตรวจสุขภาพประจำปี ภาครัฐ 77 แห่ง (ร้อยละ 36.15) ภาคเอกชน 26 แห่ง (ร้อยละ 38.24)

ตารางที่ 11 เนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ : การรักษาโรค (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การรักษาโรค	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
หน่วยงานที่ให้คำปรึกษา	167	78.40	51	75.00	218	77.58
สถานที่ตรวจรักษา	138	64.79	35	51.47	173	61.57
ความก้าวหน้าในการ บำบัดรักษา	75	35.21	21	30.88	96	34.16
อื่นๆ	25	11.74	12	17.65	37	13.17

จากตารางที่ 11 เนื้อหาเรื่องการรักษาโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เผยแพร่พบว่า หัวข้อที่หน่วยงานต่างๆ เผยแพร่ตามลำดับมีดังนี้ หน่วยงานที่ให้คำปรึกษา 218 แห่ง (ร้อยละ 77.58) สถานที่ตรวจรักษา 173 แห่ง (ร้อยละ 61.57) และหัวข้อที่มีหน่วยงานเผยแพร่ น้อยที่สุดคือความก้าวหน้าในการบำบัดรักษา 96 แห่ง (ร้อยละ 34.16)

นอกจากนี้ยังมีหัวข้ออื่นๆ อีก 6 หัวข้อที่มีหน่วยงาน 37 แห่ง (ร้อยละ 13.17) เผยแพร่ ดังนี้ การรักษาโรคแทรกซ้อน 10 แห่ง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 8 แห่ง การฝึกสมาธิ 7 แห่ง การดูแลผู้ป่วยในบ้านและชุมชน 6 แห่ง การใช้สมุนไพร 5 แห่ง เป็นศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิผู้ติดเชื้อ 1 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงานพบว่า หัวข้อที่มีหน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ หน่วยงานที่ให้คำปรึกษา 167 แห่ง (ร้อยละ 78.40) รองลงมาคือ สถานที่ตรวจรักษา 138 แห่ง (ร้อยละ 64.79) หัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ ความก้าวหน้าในการบำบัดรักษา 75 แห่ง (ร้อยละ 35.21)

หัวข้อที่มีหน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ หน่วยงานที่ให้คำปรึกษา 51 แห่ง (ร้อยละ 75.00) รองลงมาคือ สถานที่ตรวจรักษา 35 แห่ง (ร้อยละ 51.47) หัวข้อที่หน่วยงานเผยแพร่ น้อยที่สุดคือ ความก้าวหน้าในการบำบัดรักษา 21 แห่ง (ร้อยละ 30.88)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พบว่าหน่วยงานภาครัฐมีการเผยแพร่ เนื้อหาเรื่องการรักษาโรคเอดส์สอดคล้องกันและมีอัตราใกล้เคียงกันคือ หน่วยงานจำนวนสูงสุด

ของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่หัวข้อ หน่วยงานที่ให้คำปรึกษาตรงกัน ในภาครัฐ 167 แห่ง (ร้อยละ 78.40) ภาคเอกชน 51 แห่ง (ร้อยละ 75.00) รองลงมาคือ สถานที่ตรวจรักษาในภาครัฐ 138 แห่ง (ร้อยละ 64.79) ในภาคเอกชน 35 แห่ง (ร้อยละ 51.47) หัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ ความก้าวหน้าในการบำบัดรักษาในภาครัฐ 75 แห่ง (ร้อยละ 35.21) ในภาคเอกชน 21 แห่ง (ร้อยละ 30.88)

ตารางที่ 12 เนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ : การปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
การดูแลสุขภาพให้แข็งแรง	178	83.57	53	77.94	231	82.21
การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์	158	74.18	45	66.18	203	72.24
การออกกำลังกาย	171	80.28	46	67.65	217	77.22
การรักษาสุขภาพจิต	169	79.34	53	77.94	222	79.00
อื่นๆ	38	17.84	10	14.71	48	17.08

จากตารางที่ 12 เนื้อหาเรื่องการปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่เผยแพร่ทุกหัวข้อตามลำดับดังนี้ การดูแลสุขภาพให้แข็งแรง 231 แห่ง (ร้อยละ 82.21) การรักษาสุขภาพจิต 222 แห่ง (ร้อยละ 79.00) การออกกำลังกาย 217 แห่ง (ร้อยละ 77.22) และหัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ 203 แห่ง (ร้อยละ 72.24)

นอกจากนี้ยังมีหัวข้ออื่นๆ อีก 7 หัวข้อ ที่หน่วยงาน 48 แห่ง (ร้อยละ 17.08) เผยแพร่ดังนี้ การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ 10 แห่ง หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง 9 แห่ง การฝึกสมาธิ 8 แห่ง ไม่แพร่เชื้อต่อ 7 แห่ง การใช้สมุนไพร 6 แห่ง การปฏิบัติธรรม 4 แห่ง การดำเนินชีวิตตามปกติ 1 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงานพบว่า หัวข้อที่มีหน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ การดูแลสุขภาพให้แข็งแรง 178 แห่ง (ร้อยละ 83.57) รองลงมาได้แก่ การรักษาสุขภาพจิต 169 แห่ง (ร้อยละ 79.34) การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ 158 แห่ง (ร้อยละ 74.18) หัวข้อที่เผยแพร่最少ที่สุดคือ การออกกำลังกาย 171 แห่ง (ร้อยละ 80.28)

หัวข้อที่มีหน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดเผยแพร่ มี 2 หัวข้อคือ การดูแลสุขภาพให้แข็งแรงและการรักษาสุขภาพจิต 53 แห่ง (ร้อยละ 77.94) เท่ากัน รองลงมาเผยแพร่คือ การออกกำลังกาย 46 (ร้อยละ 67.65) ส่วนหัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ 45 แห่ง (ร้อยละ 66.18)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน พบว่าหน่วยงานภาครัฐที่เผยแพร่เนื้อหาในหัวข้อการปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์ ในอัตราสูงกว่าภาคเอกชนทุกหัวข้อและมีลำดับแตกต่างกันเป็นส่วนใหญ่ หน่วยงานจำนวนสูงสุดของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เผยแพร่เนื้อหาหัวข้อ การดูแลสุขภาพให้แข็งแรงตรงกัน ในภาครัฐ 178 (ร้อยละ 83.57) ในภาคเอกชน 53 แห่ง (ร้อยละ 77.94) นอกจากนี้หน่วยงานภาคเอกชนยังเผยแพร่หัวข้อการรักษาสุขภาพจิต 53 แห่ง (ร้อยละ 77.94) เป็นจำนวนสูงสุดและยังเผยแพร่หัวข้อการรักษาสุขภาพจิตอีกหัวข้อหนึ่งด้วย

หัวข้อที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนรองลงมาเผยแพร่คือ การรักษาสุขภาพจิต 160 แห่ง (ร้อยละ 79.34) ในภาคเอกชนคือ การออกกำลังกาย 46 แห่ง (ร้อยละ 67.65) หัวข้อที่มีหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่ตรงกันคือ การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ในภาครัฐ 158 แห่ง (ร้อยละ 74.18) ในภาคเอกชน 45 แห่ง (ร้อยละ 66.18)

ตารางที่ 13 เนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ : การอยู่ร่วมกับผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การอยู่ร่วมกับผู้ป่วยหรือผู้ ติดเชื้อ เชื้อ HIV/AIDS	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
การให้ความช่วยเหลือ	167	78.40	50	73.53	217	77.22
การให้ความเห็นใจ	184	86.38	55	80.88	239	85.05
การยอมรับทางสังคม	171	80.28	59	86.76	230	81.85
อื่นๆ	22	10.33	13	19.12	35	12.46

จากตารางที่ 13 เนื้อหาเรื่องการอยู่ร่วมกับผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่ พบว่าหน่วยงานส่วนใหญ่เผยแพร่ทุกหัวข้อดังนี้ การให้ความเห็นใจ 239 แห่ง (ร้อยละ 85.05) การยอมรับทางสังคม 230 แห่ง (ร้อยละ 81.85) และการให้ความช่วยเหลือ 217 แห่ง (ร้อยละ 77.22) ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีหัวข้ออื่นๆ อีก 6 หัวข้อที่หน่วยงาน 35 แห่ง (ร้อยละ 12.46) เผยแพร่นี้ การสร้างอาสาสมัคร 12 แห่ง การดูแลรักษาเบื้องต้น 10 แห่ง การยอมรับจากครอบครัว 9 แห่ง การรณรงค์หาทุนสนับสนุนชมรมผู้ติดเชื้อ HIV 2 แห่ง การช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจ 1 แห่ง สนับสนุนพระสงฆ์ให้เข้ามาบิณฑบาตในการทำงานด้านเอดส์ 1 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงาน พบว่าหัวข้อที่มีหน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ การให้ความเห็นใจ 184 แห่ง (ร้อยละ 86.38) รองลงมาคือ การยอมรับทางสังคม 171 แห่ง (ร้อยละ 80.28) หัวข้อที่เผยแพร่มีน้อยที่สุดคือ การให้ความช่วยเหลือ 167 แห่ง (ร้อยละ 78.40)

หัวข้อที่มีหน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดเผยแพร่คือ การยอมรับทางสังคม 59 แห่ง (ร้อยละ 86.76) รองลงมาคือ การให้ความเห็นใจ 55 แห่ง (ร้อยละ 80.88) หัวข้อที่เผยแพร่มีน้อยที่สุดคือ การให้ความช่วยเหลือ 50 แห่ง (ร้อยละ 73.53)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พบว่าหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีการเผยแพร่เนื้อหาในเรื่องการอยู่ร่วมกับผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS ในอัตราใกล้เคียงกันแต่มี

ลำดับแตกต่างกันบ้าง เล็กน้อย ดังนี้ หัวข้อที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดของภาครัฐและภาคเอกชน
เผยแพร่แตกต่างกันคือ ในภาครัฐ การให้ความเห็นใจ 184 แห่ง (ร้อยละ 86.38) ในภาคเอกชน คือ
การยอมรับทางสังคม 59 แห่ง (ร้อยละ 86.76) หัวข้อที่หน่วยงานเผยแพร่รองลงมา ในภาครัฐคือ
การยอมรับทางสังคม 171 แห่ง (ร้อยละ 80.24) ในภาคเอกชนคือ การให้ความเห็นใจ 55 แห่ง
(ร้อยละ 80.88) หัวข้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่ตรงกันคือ การให้ความช่วยเหลือใน
ภาครัฐ 167 แห่ง (ร้อยละ 78.40) ในภาคเอกชนคือ 50 แห่ง (ร้อยละ 73.53)

ตารางที่ 14 ระดับความแตกต่างการเผยแพร่เนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

เนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์	ภาครัฐ				ภาคเอกชน				รวม			
	N	$\bar{X}$	SD	ระดับ	N	$\bar{X}$	SD	ระดับ	N	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ความรู้เรื่องโรคเอดส์	207	3.62	0.59	มาก	66	3.43	0.84	ปานกลาง	273	3.72	0.66	มาก
ผลกระทบของโรคเอดส์	204	3.27	0.74	ปานกลาง	63	3.31	0.85	ปานกลาง	267	3.28	0.78	ปานกลาง
การระบาดของโรคเอดส์	202	3.38	0.69	ปานกลาง	63	3.07	0.93	ปานกลาง	265	3.31	0.77	ปานกลาง
พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV/AIDS	204	3.67	0.59	มาก	66	3.65	0.69	มาก	270	3.66	0.61	มาก
วิธีการป้องกันโรคเอดส์	207	3.73	0.53	มาก	66	3.66	0.61	มาก	273	3.75	0.55	มาก
การรักษาโรคเอดส์	198	2.78	0.88	ปานกลาง	60	2.58	1.04	ปานกลาง	258	2.73	0.92	ปานกลาง
การปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์	199	3.09	0.86	ปานกลาง	61	3.06	0.91	ปานกลาง	260	3.08	0.87	ปานกลาง
การอยู่ร่วมกับผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS	202	3.18	0.78	ปานกลาง	64	3.42	0.77	ปานกลาง	266	3.24	0.78	ปานกลาง
อื่นๆ	22	3.63	0.79	มาก	13	3.92	0.27	มาก	35	3.74	0.65	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่าหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่เนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์อยู่ในระดับมากและระดับปานกลาง เนื้อหาที่เผยแพร่ในระดับมาก 3 หัวข้อตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ วิธีการป้องกันโรคเอดส์ 273 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 3.75) ความรู้เรื่องโรคเอดส์ 273 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 3.72) พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV/AIDS 270 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 3.66) เนื้อหาที่เผยแพร่อยู่ในระดับปานกลาง 5 หัวข้อ ได้แก่ การระบาดของโรคเอดส์ 265 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 3.31) ผลกระทบของโรคเอดส์ 267 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 3.28) การอยู่ร่วมกับผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS 266 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 3.24) การปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์ 260 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 3.08) และการรักษาโรคเอดส์ 258 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 2.73)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 35 แห่ง ที่เผยแพร่เนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์หัวข้ออื่นๆ ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.74) ได้แก่ การเตรียมครอบครัวและชุมชนเพื่อดูแลผู้ติดเชื้อ 9 แห่ง การจัดทำแผนป้องกันโรคเอดส์ 7 แห่ง การปรับเปลี่ยนค่านิยมที่ถูกต้อง 6 แห่ง การดูแลรักษาพยาบาลเบื้องต้น 6 แห่ง การสร้างเครือข่าย 3 แห่ง การยอมรับจากครอบครัว 2 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงาน พบว่าหัวข้อที่มีหน่วยงานภาครัฐเผยแพร่ในระดับมากตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ วิธีการป้องกันโรคเอดส์ พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV/AIDS และความรู้เรื่องโรคเอดส์ (ค่าเฉลี่ย 3.73, 3.67, 3.62 ตามลำดับ) หัวข้อที่เผยแพร่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การระบาดของโรคเอดส์ การรักษาโรคเอดส์ ผลกระทบของโรคเอดส์ การอยู่ร่วมกับผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อ และการปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์ (ค่าเฉลี่ย 3.38, 2.78, 3.27, 3.18, 3.09 ตามลำดับ)

หัวข้อที่หน่วยงานภาคเอกชนเผยแพร่ในระดับมากตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ วิธีการป้องกันโรคเอดส์ พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ (ค่าเฉลี่ย 3.66, 3.65, ตามลำดับ) หัวข้อที่เผยแพร่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความรู้เรื่องโรคเอดส์ การอยู่ร่วมกับผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อ ผลกระทบของโรคเอดส์ การระบาดของโรคเอดส์ การปฏิบัติตนเมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์ และการรักษาโรคเอดส์ (ค่าเฉลี่ย 3.43, 3.42, 3.31, 3.07, 3.06, และ 2.58 ตามลำดับ)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน พบว่าหัวข้อที่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่ในระดับมากตรงกันมี 2 หัวข้อ ได้แก่ วิธีการป้องกันโรคเอดส์ ในภาครัฐ 207 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 3.73) ในภาคเอกชน 66 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 3.66) และพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ

HIV/AIDS ในภาครัฐ 204 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 3.67) ในภาคเอกชน 66 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 3.65) ในภาครัฐ
ยังเผยแพร่หัวข้อความรู้เรื่องโรคเอดส์อยู่ในระดับมากอีกหัวข้อหนึ่ง 207 แห่ง (ค่าเฉลี่ย 3.62) นอก
จากนี้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอีก 35 แห่ง ยังเผยแพร่เนื้อหาในหัวข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมากอีกด้วย
(ค่าเฉลี่ย 3.74)

ตอนที่ 2 วิธีการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้ (ตารางที่ 15-17)

ตารางที่ 15 การเผยแพร่สารนิเทศรายบุคคล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การเผยแพร่รายบุคคล	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
การติดต่อพบกับบุคคลโดยตรง	93	43.66	45	66.18	138	49.11	-3.2333
การติดต่อทางโทรศัพท์	32	15.02	25	36.76	57	20.28	3.8891
การไปเยี่ยมตามบ้าน	38	17.84	32	47.05	70	24.91	-4.8502
การส่งเอกสารทางไปรษณีย์	39	18.30	13	19.12	52	18.51	-0.1497
การวางเอกสารให้หยิบเอง	132	61.97	26	38.24	158	56.23	3.4350
อื่นๆ	26	12.20	8	11.76	34	12.09	0.0972

จากตารางที่ 15 วิธีการเผยแพร่สารนิเทศรายบุคคลที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้พบว่า หน่วยงานที่ใช้การเผยแพร่สารนิเทศรายบุคคลมีไม่มากนัก วิธีการที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดใช้เผยแพร่คือ การวางเอกสารให้หยิบเองจำนวน 158 แห่ง (ร้อยละ 56.23) วิธีที่หน่วยงานต่างๆ จำนวนรองลงมาใช้เผยแพร่คือ การติดต่อพบกับบุคคลโดยตรงจำนวน 138 แห่ง (ร้อยละ 49.11) วิธีอื่นๆ นอกจากนี้มีหน่วยงานจำนวนน้อยใช้ ได้แก่ การไปเยี่ยมตามบ้าน 70 แห่ง (ร้อยละ 24.91) การติดต่อทางโทรศัพท์ 57 แห่ง (ร้อยละ 20.28) และการส่งเอกสารทางไปรษณีย์ 52 แห่ง (ร้อยละ 18.51) ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีวิธีอื่นๆ ที่หน่วยงาน 34 แห่ง (ร้อยละ 12.09) ใช้เผยแพร่คือ การคิดประกาศแผ่นโปสเตอร์ 14 แห่ง การแจกเอกสาร 6 แห่ง การให้ความรู้โดยตรงกับผู้มารับบริการ 5 แห่ง การฉายวีดิทัศน์ 3 แห่ง การอบรมอาสาสมัครไปเผยแพร่ในกลุ่มเป้าหมาย 8 แห่ง การแสดงจินตลีลา 1 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงานพบว่า วิธีที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดใช้เผยแพร่คือ การวางเอกสารให้หยิบเอง 132 แห่ง (ร้อยละ 61.97) รองลงมาได้แก่ การติดต่อพบกับบุคคลโดยตรง 93 แห่ง (ร้อยละ 43.66) วิธีอื่นๆ นอกจากนี้มีหน่วยงานใช้น้อยได้แก่ การส่งเอกสารทางไปรษณีย์ 39 แห่ง (ร้อยละ 18.30) การไปเยี่ยมตามบ้าน 38 แห่ง (ร้อยละ 17.84) และการติดต่อทางโทรศัพท์ 32 แห่ง (ร้อยละ 15.02)

ภาคเอกชนจำนวนสูงสุดใช้วิธี การติดต่อพบกับบุคคลโดยตรง 45 แห่ง (ร้อยละ 66.18) รองลงมาใช้วิธี การไปเยี่ยมตามบ้าน 32 แห่ง (ร้อยละ 47.05) การวางเอกสารให้หียบเอง 26 แห่ง (ร้อยละ 38.24) การติดต่อทางโทรศัพท์ 25 แห่ง (ร้อยละ 36.76) วิธีที่หน่วยงานจำนวนน้อยใช้เผยแพร่คือการส่งเอกสารทางไปรษณีย์ 13 แห่ง (ร้อยละ 19.12)

เมื่อเปรียบเทียบหน่วยงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พบว่าหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ใช้วิธีการเผยแพร่รายบุคคลต่างกันดังนี้ ภาครัฐจำนวนสูงสุดใช้วิธี การวางเอกสารให้หียบเอง 132 แห่ง (ร้อยละ 61.97) ภาคเอกชนจำนวนใช้วิธี การติดต่อพบกับบุคคลโดยตรง 45 แห่ง (ร้อยละ 66.18) รองลงมาภาครัฐใช้วิธีการติดต่อพบกับบุคคลโดยตรง 93 แห่ง (ร้อยละ 43.66) ภาคเอกชนใช้วิธี การไปเยี่ยมตามบ้าน 32 แห่ง (ร้อยละ 47.05) วิธีที่หน่วยงานใช้น้อยที่สุดในภาครัฐได้แก่ การติดต่อทางโทรศัพท์ 32 แห่ง (ร้อยละ 15.02) ในภาคเอกชนได้แก่ การส่งเอกสารทางไปรษณีย์ 13 แห่ง (ร้อยละ 19.12)

จากการทดสอบสมมุติฐานพบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้วิธีการเผยแพร่รายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 4 ประเภท ได้แก่ การติดต่อพบกับบุคคลโดยตรง การติดต่อทางโทรศัพท์ การไปเยี่ยมบ้าน และการวางเอกสารให้หียบเอง วิธีการเผยแพร่รายบุคคลของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีสัดส่วนการใช้ไม่แตกต่างกันมีเพียง 1 วิธี คือ การส่งเอกสารทางไปรษณีย์

ตารางที่ 16 การเผยแพร่สารนิเทศเฉพาะกลุ่ม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การเผยแพร่เฉพาะกลุ่ม	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	N=213		N=68		N=281		
การบรรยาย	169	79.34	40	58.82	209	74.38	3.3750
การฝึกอบรม	144	67.61	43	63.24	187	66.55	0.6651
การสนทนา	87	40.85	36	52.94	123	43.77	-1.7504
การประชุมสัมมนา	122	57.28	42	61.76	164	58.36	-0.6536
การสาธิต	80	37.56	25	36.76	105	37.37	0.1178
การอภิปราย	78	36.62	23	33.82	101	35.94	0.4183
อื่นๆ	25	11.74	16	23.52	41	14.59	-2.3963

จากตารางที่ 16 วิธีการเผยแพร่สารนิเทศเฉพาะกลุ่มที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่ใช้มี 3 วิธี ได้แก่ การบรรยาย การฝึกอบรม และการประชุมสัมมนา วิธีที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดใช้คือ การบรรยาย 209 (ร้อยละ 74.38) รองลงมาใช้ได้แก่ การฝึกอบรม 187 แห่ง (ร้อยละ 66.55) การประชุมสัมมนา 164 แห่ง (ร้อยละ 58.36) วิธีอื่นๆ นอกจากนี้มีหน่วยงานใช้ไม่มากนัก ได้แก่ การสนทนา 123 แห่ง (ร้อยละ 43.77) การสาธิต 105 แห่ง (ร้อยละ 37.37) และการอภิปราย 101 (ร้อยละ 35.94)

นอกจากนี้ยังมีวิธีอื่นๆ ที่หน่วยงาน 41 แห่ง (ร้อยละ 14.59) ใช้ได้แก่ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) 10 แห่ง การทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น เพื่อนช่วยเพื่อน 9 แห่ง การทำเอกสารเผยแพร่เฉพาะกลุ่ม 8 แห่ง การให้สุศึกษาเป็นรายกลุ่ม 5 แห่ง การศึกษาดูงาน 5 แห่ง การฉายวีดิทัศน์ 3 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงานพบว่า วิธีที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดใช้คือ การบรรยาย 169 แห่ง (ร้อยละ 79.34) รองลงมาได้แก่ การฝึกอบรม 144 แห่ง (ร้อยละ 67.61) การประชุมสัมมนา 122 แห่ง (ร้อยละ 57.28) วิธีที่มีหน่วยงานน้อยใช้ได้แก่ การสนทนา 87 แห่ง (ร้อยละ 40.85) การสาธิต 80 แห่ง (ร้อยละ 37.56) การอภิปราย 78 แห่ง (ร้อยละ 36.62)

ภาคเอกชนหน่วยงานจำนวนสูงสุด 43 แห่ง (ร้อยละ 63.24) ใช้วิธีการฝึกอบรมรองลงมา ได้แก่ การประชุมสัมมนา 42 แห่ง (ร้อยละ 61.76) การบรรยาย 40 (ร้อยละ 58.82) การสนทนา 36 แห่ง (ร้อยละ 52.94) วิธีที่มีหน่วยงานใช้น้อยได้แก่ การสาธิต 25 แห่ง (ร้อยละ 36.76) การอภิปราย 23 แห่ง (ร้อยละ 33.82)

เมื่อเปรียบเทียบหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนพบว่าทั้งภาครัฐและภาคเอกชนใช้วิธีการเผยแพร่เฉพาะกลุ่มต่างกัน ดังนี้ หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดใช้วิธี การบรรยาย 169 แห่ง (ร้อยละ 79.34) ภาคเอกชนใช้วิธีการฝึกอบรม 43 แห่ง (ร้อยละ 63.24) รองลงมา ภาครัฐใช้วิธีการฝึกอบรม 144 แห่ง (ร้อยละ 67.61) ภาคเอกชนใช้วิธี การประชุมสัมมนา 122 แห่ง (ร้อยละ 57.28) วิธีที่ทั้งภาครัฐและเอกชนจำนวนน้อยที่สุดใช้เผยแพร่ตรงกันคือ การอภิปราย 78 และ 23 แห่ง (ร้อยละ 36.62 และ 33.82) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีวิธีการเผยแพร่เฉพาะกลุ่ม ซึ่งมีสัดส่วนการใช้ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 เพียง 1 วิธี คือ การบรรยาย ภาครัฐร้อยละ 79.34 ภาคเอกชนร้อยละ 58.82 ส่วนวิธีการเผยแพร่อีก 5 วิธีที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้เผยแพร่เฉพาะกลุ่มมีสัดส่วนการใช้ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 ได้แก่ การฝึกอบรม การประชุมสัมมนา การสนทนา การสาธิตและการอภิปราย ตามลำดับ

ตารางที่ 17 การเผยแพร่สารนิเทศแก่ประชาชนทั่วไป (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
การเผยแพร่ทางสิ่งพิมพ์	158	74.18	59	88.09	197	70.11	2.6379
การเผยแพร่ทางวิทยุกระจายเสียง	88	41.31	22	32.35	110	39.14	1.3196
การเผยแพร่ทางโทรทัศน์	31	14.55	12	17.65	43	15.30	-0.6168
การเผยแพร่ทางเคเบิลทีวี	5	2.35	2	2.94	7	2.49	-0.2735
การเผยแพร่ทางภาพยนตร์	14	6.57	6	8.82	20	7.11	-0.6285
การจัดนิทรรศการ	180	84.51	37	54.41	217	77.22	5.1520
การคิดป้ายโฆษณา	124	58.22	24	35.29	148	52.67	3.2960
การแสดงบนเวที	49	23.00	11	16.18	60	21.35	1.1962
การรณรงค์ในโอกาสพิเศษ	157	73.71	49	72.06	206	73.30	0.2678
อื่นๆ	33	15.49	8	11.76	41	14.59	0.7582

จากตารางที่ 17 วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแก่ประชาชนทั่วไปที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่ใช้มี 3 วิธี ได้แก่ การจัดนิทรรศการ การรณรงค์ในโอกาสพิเศษ และการเผยแพร่ทางสิ่งพิมพ์ วิธีที่หน่วยงานจำนวนมากที่สุดใช้คือ การจัดนิทรรศการ 217 แห่ง (ร้อยละ 77.22) รองลงมาได้แก่ การรณรงค์ในโอกาสพิเศษ 206 แห่ง (ร้อยละ 73.30) และการเผยแพร่ทางสิ่งพิมพ์ 197 แห่ง (ร้อยละ 70.11) ส่วนวิธีที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยใช้ ได้แก่การเผยแพร่ทางภาพยนตร์ 20 แห่ง (ร้อยละ 7.11) และการเผยแพร่ทางเคเบิลทีวี 7 แห่ง (ร้อยละ 2.49)

นอกจากนี้ยังมีวิธีอื่นๆ ที่หน่วยงาน 41 แห่ง (ร้อยละ 14.59) ใช้ คือหอการกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน 19 แห่ง การจัดนิทรรศการเคลื่อนที่ 9 แห่ง การใช้อาสาสมัครเป็นสื่อ 5 แห่ง การจัดทำโครงการอบรมด้านเอดส์ในทุกอำเภอ 4 แห่ง การโฆษณาข้างรถประจำทาง 3 แห่ง และการเผยแพร่ผ่านเครือข่ายร้านค้าและผู้ค้าเร่ 1 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงานพบว่า วิธีที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่สุดใช้คือ การจัดนิทรรศการ 180 แห่ง (ร้อยละ 84.51) รองลงมาได้แก่ การเผยแพร่ทางสิ่งพิมพ์ 158 แห่ง (ร้อยละ 74.18) และการรณรงค์ในโอกาสพิเศษ 157 แห่ง (ร้อยละ 73.71)วิธีที่มีหน่วยงานใช้น้อยคือ การ

เผยแพร่ทางภาพยนตร์ 14 แห่ง (ร้อยละ 6.57) และการเผยแพร่ทางเคเบิลทีวี 5 แห่ง (ร้อยละ 2.35) ตามลำดับ

ภาคเอกชนจำนวนสูงสุดใช้วิธี การเผยแพร่ทางสิ่งพิมพ์ 59 แห่ง (ร้อยละ 88.09) รองลงมา ใช้วิธี การรณรงค์ในโอกาสพิเศษ 157 แห่ง (ร้อยละ 73.71) วิธีที่ใช้น้อยได้แก่ การเผยแพร่ทางภาพยนตร์ 6 แห่ง (ร้อยละ 8.82) การเผยแพร่ทางเคเบิลทีวี 2 แห่ง (ร้อยละ 2.94)

เมื่อเปรียบเทียบหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนพบว่าวิธีการที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศแก่ประชาชนทั่วไปแตกต่างกันดังนี้ หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดใช้วิธีการจัดนิทรรศการ 180 แห่ง (ร้อยละ 84.51) ภาคเอกชนใช้วิธีการเผยแพร่ทางสิ่งพิมพ์ 59 แห่ง (ร้อยละ 88.09) วิธีที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาในภาครัฐใช้คือ การเผยแพร่ทางสิ่งพิมพ์ 158 แห่ง (ร้อยละ 74.18) ภาคเอกชนใช้วิธีการรณรงค์ในโอกาสพิเศษ 49 แห่ง (ร้อยละ 72.06) วิธีที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดของภาครัฐและภาคเอกชนใช้นั้นตรงกันคือ การเผยแพร่ทางเคเบิลทีวี 5 และ 2 แห่ง (ร้อยละ 2.35 และ 2.94) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมุติฐานพบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแก่ประชาชนทั่วไปต่างกัน และมีสัดส่วนการใช้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 3 วิธี ได้แก่ การเผยแพร่ทางสิ่งพิมพ์ การจัดนิทรรศการ การติดป้ายโฆษณา ส่วนอีก 6 วิธี หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีสัดส่วนการใช้ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ การเผยแพร่ทางวิทยุกระจายเสียง การเผยแพร่ทางโทรทัศน์ การเผยแพร่ทางเคเบิลทีวี การเผยแพร่ทางภาพยนตร์ การแสดงบนเวที และการรณรงค์ในโอกาสพิเศษ

ตอนที่ 3 สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ จำแนกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศน สื่อมวลชน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล สื่อพื้นบ้าน (ตารางที่ 18-23)

ตารางที่ 18 สื่อสิ่งพิมพ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สื่อสิ่งพิมพ์	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
แผ่นพับ	181	84.98	51	75.00	232	82.56	1.8865
แผ่นปลิว	95	44.60	21	30.89	116	41.28	2.0004
โปสเตอร์	166	77.93	40	58.82	206	73.31	3.1017
สติ๊กเกอร์	126	59.15	26	38.24	152	54.09	3.0139
ป้ายโฆษณาเกี่ยวกับโรคเอดส์	109	51.17	27	39.71	136	48.40	1.6474
จุลสาร	56	26.29	23	33.82	79	28.11	1.2029
วารสาร	52	24.41	14	20.59	66	23.49	0.6477
หนังสือ	82	38.50	22	32.35	104	37.01	0.9136
อื่นๆ	17	7.98	9	13.23	26	9.25	-1.3017

จากตารางที่ 18 สื่อสิ่งพิมพ์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่ พบว่าสื่อสิ่งพิมพ์ที่หน่วยงานส่วนใหญ่ใช้ 2 ประเภท ได้แก่ แผ่นพับและโปสเตอร์ โดยหน่วยงานจำนวนมากใช้ แผ่นพับ 232 แห่ง (ร้อยละ 82.56) รองลงมาคือโปสเตอร์ 206 แห่ง (ร้อยละ 73.31) สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดใช้เผยแพร่คือ วารสาร 66 แห่ง (ร้อยละ 23.49)

นอกจากนี้ยังมีสื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่หน่วยงาน 26 แห่ง (ร้อยละ 9.25) ใช้ในการเผยแพร่ ดังนี้ ภาพพลิก 7 แห่ง จดหมายข่าว 5 แห่ง หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น 4 แห่ง คู่มือ 3 แห่ง ที่ค้นหนังสือ 2 แห่ง บัตรปลออคเอดส์ 2 แห่ง ปกแฟ้ม 1 แห่ง ปฏิทิน 2 แห่ง สมุดนักเรียน 1 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงาน พบว่าสื่อสิ่งพิมพ์ที่หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ใช้มี ประเภท ได้แก่ แผ่นพับ โปสเตอร์ และสติ๊กเกอร์ หน่วยงานภาครัฐจำนวนมากใช้แผ่นพับ 181 แห่ง (ร้อยละ 84.98) รองลงมาใช้โปสเตอร์ 166 แห่ง (ร้อยละ 77.93) และหน่วยงาน 126 แห่ง (ร้อยละ 59.15) ใช้สติ๊กเกอร์ สื่อสิ่งพิมพ์ที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนน้อยที่สุดใช้เผยแพร่คือ วารสาร 52 แห่ง (ร้อยละ 24.41)

สื่อสิ่งพิมพ์ที่หน่วยงานภาคเอกชนส่วนใหญ่ใช้มี 2 ประเภทได้แก่ แผ่นพับ โปสเตอร์ หน่วยงานจำนวนสูงสุดใช้แผ่นพับ 51 แห่ง (ร้อยละ 75.00) และรองลงมาใช้ โปสเตอร์ 40 แห่ง (ร้อยละ 58.82) สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีหน่วยงานภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดใช้เผยแพร่คือ วารสาร 22 แห่ง (ร้อยละ 3.35)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนพบว่า หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนใช้สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทที่สอดคล้องกัน สื่อสิ่งพิมพ์ที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดของทั้งภาครัฐและภาค เอกชนใช้เผยแพร่คือ แผ่นพับ โดยในภาครัฐใช้เผยแพร่ 181 แห่ง (ร้อยละ 84.98) ในภาค เอกชนใช้เผยแพร่ 51 แห่ง (ร้อยละ 75.00) รองลงมาคือ โปสเตอร์ ในภาครัฐเผยแพร่ 166 แห่ง (ร้อยละ 77.93) ในภาคเอกชน 40 แห่ง (ร้อยละ 58.82) นอกจากนี้หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ 126 แห่ง (ร้อยละ 51.19) ยังใช้สติ๊กเกอร์อีกด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดของทั้ง 2 แห่ง ใช้เผยแพร่คือ วารสาร ซึ่งในภาครัฐเผยแพร่ 52 แห่ง (ร้อยละ 24.41) ในภาคเอกชนใช้ 14 แห่ง (ร้อยละ 20.59)

จากการทดสอบสมมุติฐานพบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้สื่อสิ่งพิมพ์ใน สัดส่วนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 3 ประเภท ได้แก่ แผ่นปลิว โปสเตอร์และ สติ๊กเกอร์ ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์อีก 5 ประเภทที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้ มีสัดส่วนไม่ แตกต่างกัน ได้แก่ แผ่นพับ ป้ายโฆษณาเกี่ยวกับโรคเอดส์ จุลสาร วารสาร และหนังสือ

ตารางที่ 19 สื่อโสตทัศน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สื่อโสตทัศน	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
วีดิทัศน์	159	74.65	41	60.29	200	71.17	2.2751
สไลด์ประกอบเสียง	107	50.23	25	36.76	132	46.97	1.9376
แผ่นใสประกอบการบรรยาย	135	63.38	29	42.64	164	58.36	3.0196
เทปเสียง	119	55.87	29	42.64	148	57.67	1.9011
โทรทัศน์วงจรปิด	16	7.51	4	5.88	20	7.12	0.4549
อื่นๆ	11	5.16	1	1.47	12	4.27	1.3115

จากตารางที่ 19 สื่อโสตทัศนที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่ พบว่าสื่อที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดใช้เผยแพร่คือ วีดิทัศน์ 200 แห่ง (ร้อยละ 71.17) รองลงมาในอัตราใกล้เคียงกันคือ แผ่นใสประกอบการบรรยาย 164 แห่ง (ร้อยละ 58.36) และเทปเสียง 148 แห่ง (ร้อยละ 57.67) สื่อโสตทัศนที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด ใช้เผยแพร่คือ โทรทัศน์วงจรปิด 20 แห่ง (ร้อยละ 7.12)

นอกจากนี้ยังมีสื่อโสตทัศนอื่นๆ ที่หน่วยงานจำนวน 12 แห่ง (ร้อยละ 4.27) ใช้เผยแพร่ได้แก่ เสียงตามสาย 11 แห่ง และจินตลีลาประกอบการบรรยายบนเวที 1 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงานพบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ใช้สื่อโสตทัศน 3 ประเภท ได้แก่ วีดิทัศน์ แผ่นใสประกอบการบรรยาย และเทปเสียง โดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดใช้เผยแพร่คือ วีดิทัศน์ 159 แห่ง (ร้อยละ 74.65) รองลงมาคือ แผ่นใสประกอบการบรรยาย 135 แห่ง (ร้อยละ 63.38) และเทปเสียง 119 แห่ง (ร้อยละ 55.87) สื่อโสตทัศนที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด ใช้เผยแพร่คือ โทรทัศน์วงจรปิด 16 แห่ง (ร้อยละ 7.51)

สื่อโสตทัศนที่หน่วยงานภาคเอกชนส่วนใหญ่ใช้ประเภทเดียวคือ วีดิทัศน์ หน่วยงานจำนวนสูงสุดใช้วีดิทัศน์ 41 แห่ง (ร้อยละ 60.29) สื่อที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนรองลงมาใช้เผยแพร่คือ แผ่นใสประกอบการบรรยายและเทปเสียง 29 แห่ง (ร้อยละ 42.64) เท่ากัน สื่อโสตทัศนที่มีหน่วยงานภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดใช้เผยแพร่คือ โทรทัศน์วงจรปิด 4 แห่ง (ร้อยละ 5.88)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พบว่าหน่วยงานภาครัฐและเอกชนใช้สื่อโซเชียลในประเภทที่สอดคล้องกัน แต่มีสัดส่วนการใช้แตกต่างกัน โดยในภาครัฐมีหน่วยงานที่ใช้ สูงกว่าภาคเอกชน สื่อโซเชียลที่มีหน่วยงานจำนวนมากที่สุดของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนใช้เผยแพร่คือ วิดีทัศน์ ในภาครัฐใช้ 159 แห่ง (ร้อยละ 74.65) ในภาคเอกชนใช้ 41 แห่ง (ร้อยละ 60.29) สื่อโซเชียลที่มีหน่วยงานจำนวนรองลงมาเผยแพร่คือ แผ่นใสประกอบการบรรยาย ในภาครัฐเผยแพร่ 135 แห่ง (ร้อยละ 63.38) ในภาคเอกชน 29 แห่ง (ร้อยละ 42.64) นอกจากนี้ภาคเอกชนยังใช้เทปเสียงเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์จำนวน 119 แห่ง (ร้อยละ 55.87)เป็นอันดับรองลงมาอีกประเภทหนึ่งด้วย สื่อโซเชียลที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดใช้เผยแพร่คือ โทรทัศน์วงจรปิด โดยในภาครัฐเผยแพร่ 16 แห่ง (ร้อยละ 7.51) ในภาคเอกชนเผยแพร่ 4 แห่ง (ร้อยละ 5.88)

จากการทดสอบสมมุติฐานพบว่า สื่อโซเชียลมีหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีสัดส่วนการนำไปใช้เผยแพร่สารนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 2 ประเภท ได้แก่ วิดีทัศน์ และแผ่นใสประกอบการบรรยาย ส่วนสื่อโซเชียลอีก 3 ประเภทที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนนำไปใช้มีสัดส่วนไม่แตกต่างกัน ได้แก่ สไลด์ประกอบเสียง เทปเสียงและโทรทัศน์วงจรปิด

ตารางที่ 20 สื่อมวลชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สื่อมวลชน	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	N=213		N=68		N=281		
หนังสือพิมพ์	71	33.33	23	33.82	94	33.45	-0.0745
วิทยุ	91	42.72	27	39.71	118	41.99	0.4388
โทรทัศน์	50	23.47	14	20.59	64	22.77	0.4940
เคเบิลทีวี	8	3.75	3	4.41	11	3.91	-0.2428
อื่นๆ	23	10.79	2	2.94	25	8.89	1.9813

จากตารางที่ 20 พบว่าหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนน้อยใช้สื่อมวลชน โดยสื่อมวลชนที่มีหน่วยงานจำนวนสูงสุดใช้วิทยุ 118 แห่ง (ร้อยละ 41.99) รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ 94 แห่ง (ร้อยละ 33.45) และโทรทัศน์ 64 แห่ง (ร้อยละ 22.77) สื่อมวลชนที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดใช้เผยแพร่คือ เคเบิลทีวี 11 แห่ง (ร้อยละ 3.91)

นอกจากนี้ยังมีสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ ที่หน่วยงาน 25 แห่ง (ร้อยละ 8.89) ใช้เผยแพร่ ดังนี้ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน 12 แห่ง กระจายเสียงตามสาย 9 แห่ง ประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย 4 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงาน พบว่าสื่อมวลชนที่มีหน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดใช้คือ วิทยุ 91 แห่ง (ร้อยละ 42.72) รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ 71 แห่ง (ร้อยละ 33.33) และ โทรทัศน์ 50 แห่ง (ร้อยละ 23.47) ส่วนสื่อมวลชนที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดใช้เผยแพร่คือ เคเบิลทีวี 8 แห่ง (ร้อยละ 3.75)

สำหรับภาคเอกชนพบว่าหน่วยงานจำนวนสูงสุดใช้คือ วิทยุ 27 แห่ง (ร้อยละ 39.71) รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ 23 แห่ง (ร้อยละ 33.82) เผยแพร่ 14 แห่ง (ร้อยละ 20.59) สื่อมวลชนที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดใช้คือ เคเบิลทีวี 3 แห่ง (ร้อยละ 4.41)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พบว่าใช้สื่อมวลชนในการเผยแพร่สารนิเทศสอดคล้องกันคือ หน่วยงานจำนวนสูงสุดของภาครัฐและภาคเอกชนใช้คือ วิทยุ ในภาครัฐ 91 แห่ง (ร้อยละ 42.72) ในภาคเอกชน 27 แห่ง (ร้อยละ 39.71) รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ในภาครัฐ 71 แห่ง (ร้อยละ 33.33) ในภาคเอกชน 23 แห่ง (ร้อยละ 33.82) สื่อมวลชนที่หน่วยงาน

ของทั้ง 2 แห่งจำนวนน้อยที่สุดใช้เผยแพร่คือ เคเบิลทีวี ในภาครัฐ 8 แห่ง (ร้อยละ 3.75) ในภาคเอกชน 3 แห่ง (ร้อยละ 4.41)

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้สื่อมวลชนในการเผยแพร่สารนิเทศ โดยมีสัดส่วนการใช้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 ทุกประเภท

ตารางที่ 21 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สื่ออิเล็กทรอนิกส์	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
ฐานข้อมูล (Database)	33	15.49	9	13.23	42	14.95	0.4546
แผงข่าวอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Bulletin Board)	8	3.75	2	2.94	10	6.56	0.3157
ซีดีรอม (CD-ROM)	7	3.29	1	1.47	8	2.84	0.7838

จากตารางที่ 21 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเผยแพร่สารนิเทศน้อย สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีหน่วยงานจำนวนสูงสุดใช้เผยแพร่คือ ฐานข้อมูล (Database) 42 แห่ง (ร้อยละ 14.95) รองลงคือ แผงข่าวอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Bulletin Board) 10 แห่ง (ร้อยละ 6.56) และ ซีดีรอม (CD-ROM) 8 แห่ง (ร้อยละ 2.84)

เมื่อจำแนกตามหน่วยงาน พบว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดใช้เผยแพร่คือ ฐานข้อมูล (Database) 33 แห่ง (ร้อยละ 15.49) และแผงข่าวอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Bulletin Board) 8 แห่ง (ร้อยละ 3.75) ซีดีรอม (CD-ROM) 7 แห่ง (ร้อยละ 3.29)

สำหรับภาคเอกชนหน่วยงานจำนวนสูงสุดใช้ฐานข้อมูล (Database) 9 แห่ง (ร้อยละ 13.23) และใช้แผงข่าวอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Bulletin Board) 2 แห่ง (ร้อยละ 2.94) ซีดีรอม 1 แห่ง (ร้อยละ 1.47)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พบว่าใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเผยแพร่สารนิเทศตรงกันคือ หน่วยงานจำนวนสูงสุดของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนใช้ฐานข้อมูล (Database) ในภาครัฐ 33 แห่ง (ร้อยละ 15.49) ในภาคเอกชน 9 แห่ง (ร้อยละ 13.23) สำหรับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เผยแพร่คือ แผงข่าวอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Bulletin Board) ในภาครัฐใช้ 8 แห่ง (ร้อยละ 3.75) ในภาคเอกชนใช้ 2 แห่ง (ร้อยละ 2.94) และซีดีรอม (CD-ROM) ในภาครัฐใช้ 7 แห่ง (ร้อยละ 3.29) ในภาคเอกชนใช้ 1 แห่ง (ร้อยละ 1.47)จากการทดสอบสมมุติฐานพบว่า ทั้งหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เผยแพร่สารนิเทศในสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 ทุกประเภท

ตารางที่ 22 สื่อบุคคล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สื่อบุคคล	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
ผู้ติดเชื้อ HIV	70	32.86	35	51.47	105	37.36	-2.7613
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	128	60.09	31	45.58	159	56.58	2.1011
เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์	70	32.86	11	16.18	81	28.82	2.6450
เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร	80	37.56	36	52.94	116	41.28	-2.2431
อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน (อสม)	86	40.38	30	44.12	116	41.28	-0.5456
ผู้นำชุมชน	110	51.64	40	58.82	150	53.38	-1.0333
ผู้นำศาสนา	73	34.27	25	36.76	98	34.87	-0.3754
ครู/อาจารย์	119	55.87	24	35.29	143	50.88	2.9547
คาราวนักร้อง	21	9.86	11	16.18	32	11.39	-1.4277
อื่นๆ	28	13.15	13	19.10	41	14.59	-1.2145

จากตารางที่ 22 พบว่าสื่อบุคคลที่ภาครัฐและภาคเอกชนใช้ในการเผยแพร่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้นำชุมชนและครู/อาจารย์ โดยหน่วยงานจำนวนสูงสุดใช้เจ้าหน้าที่สาธารณสุข 159 แห่ง (ร้อยละ 56.58) ผู้นำชุมชน 150 แห่ง (ร้อยละ 53.38) และครู/อาจารย์ 143 แห่ง (ร้อยละ 50.88) นอกจากนี้ยังมีสื่อบุคคลอื่นๆ ที่มีหน่วยงานใช้พอสมควร ได้แก่ เจ้าหน้าที่อาสาสมัครและอาสาสมัครประจำหมู่บ้าน (อสม) 116 แห่ง (ร้อยละ 41.28) เท่ากัน สื่อบุคคลที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดใช้เผยแพร่คือ คาราวนักร้อง 32 แห่ง (ร้อยละ 1.39)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 41 แห่ง (ร้อยละ 14.59) ใช้สื่อบุคคลประเภทอื่นๆ อีก 7 ประเภทเผยแพร่ ดังนี้ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย 8 แห่ง ครูอาสาสมัคร 7 แห่ง เด็กนักเรียน 6 แห่ง ผู้นำเยาวชน 6 แห่ง พัฒนาการจังหวัด 5 แห่ง พลทหาร 3 แห่ง เจ้าหน้าที่ประสานงาน 3 แห่ง เจ้าหน้าที่โครงการภาคสนาม 3 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงาน พบว่าภาครัฐจำนวนสูงสุดใช้ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข 128 แห่ง (ร้อยละ 60.09) รองลงมาคือ ครูอาจารย์ 119 แห่ง (ร้อยละ 55.87) ผู้นำชุมชน 110 แห่ง (ร้อยละ 51.64) อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน (อสม.) 86 แห่ง (ร้อยละ 40.38) เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร 80 แห่ง (ร้อยละ 37.56) สื่อบุคคลที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนน้อยที่สุดใช้เผยแพร่คือ คาราวนักร้อง 21 แห่ง (ร้อยละ 9.86)

สำหรับภาคเอกชน หน่วยงานจำนวนสูงสุดใช้ ผู้นำชุมชน 40 แห่ง (ร้อยละ 58.82) เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร 36 แห่ง (ร้อยละ 52.94) และผู้ติดเชื้อ HIV 35 แห่ง (ร้อยละ 51.47) สื่อบุคคลที่หน่วยงานภาคเอกชนใช้เผยแพร่จำนวนรองลงมาใกล้เคียงกันได้แก่ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข 31 แห่ง (ร้อยละ 45.58) อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน (อสม) 30 แห่ง (ร้อยละ 44.12) ตามลำดับ ส่วนสื่อบุคคลที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดใช้เผยแพร่คือ คารา/นักแสดง 11 แห่ง (ร้อยละ 16.18)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พบว่าการใช้สื่อบุคคลมีความแตกต่างกัน โดยหน่วยงานจำนวนสูงสุดในภาครัฐใช้เจ้าหน้าที่สาธารณสุข 128 แห่ง (ร้อยละ 60.09) ในภาคเอกชนใช้ผู้นำชุมชน 40 แห่ง (ร้อยละ 58.82) สื่อบุคคลที่มีหน่วยงานใช้จำนวนรองลงมาซึ่งใช้แตกต่างกันคือ ในภาครัฐใช้ครู/อาจารย์ 119 แห่ง (ร้อยละ 55.87) ผู้นำชุมชน 110 แห่ง (ร้อยละ 51.64) ผู้ติดเชื้อ HIV 70 (ร้อยละ 32.86) ในภาคเอกชนใช้เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร 36 แห่ง (ร้อยละ 52.94) และผู้ติดเชื้อ HIV 35 แห่ง ร้อยละ (51.47) สื่อบุคคลที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดของทั้ง 2 ภาคใช้เผยแพร่ตรงกันคือ คารา/นักแสดง ในภาครัฐ 21 แห่ง (ร้อยละ 9.86) ในภาคเอกชน 11 แห่ง (ร้อยละ 16.18)

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้สื่อบุคคลในการเผยแพร่สารนิเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 5 ประเภท ได้แก่ ผู้ติดเชื้อ HIV เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ และเจ้าหน้าที่อาสาสมัคร ส่วนอีก 4 ประเภท หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้เผยแพร่ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน (อสม.) ผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและคารา/นักแสดง

ตารางที่ 23 สื่อพื้นบ้าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สื่อพื้นบ้าน	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน	123	57.74	32	47.05	155	55.16	1.5428
การแสดงพื้นบ้าน	42	19.72	19	27.94	61	21.70	-0.9075
อื่นๆ	20	9.38	9	13.23	29	10.32	-1.4320

จากตารางที่ 23 สื่อพื้นบ้านที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนสูงสุดใช้เผยแพร่คือ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน 155 แห่ง (ร้อยละ 55.16) ส่วนการแสดงพื้นบ้าน 61 แห่ง (ร้อยละ 21.70)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 24 แห่ง (ร้อยละ 10.32) ใช้สื่อพื้นบ้านอีก 2 ประเภทเผยแพร่ได้แก่ประเพณีของชุมชน 14 แห่ง การแสดงละครหุ่น 10 แห่ง

เมื่อจำแนกตามลักษณะหน่วยงาน พบว่าสื่อพื้นบ้านที่มีหน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดใช้เผยแพร่คือ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน 123 แห่ง (ร้อยละ 57.74) และใช้การแสดงพื้นบ้าน 42 แห่ง (ร้อยละ 19.72)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดใช้คือ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน 32 แห่ง (ร้อยละ 47.05) และใช้การแสดงพื้นบ้าน 19 แห่ง (ร้อยละ 27.94)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พบว่าการใช้สื่อพื้นบ้านของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนตรงกัน โดยมีหน่วยงานจำนวนสูงสุดของทั้ง 2 ภาคใช้เผยแพร่ตรงกันคือ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ในภาครัฐ 123 แห่ง (ร้อยละ 57.74) ในภาคเอกชน 32 แห่ง (ร้อยละ 47.05) ส่วนการแสดงพื้นบ้านในภาครัฐใช้ 42 แห่ง (ร้อยละ 19.72) ในภาคเอกชนใช้ 19 แห่ง (ร้อยละ 27.94)

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้สื่อพื้นบ้านในสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 ทุกประเภท

ตอนที่ 4 บริการสารนิเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเผยแพร่จำแนกตามประเภทและลักษณะการให้บริการ (ตารางที่ 24-27)

ตารางที่ 24 ประเภทหน่วยงานที่ให้บริการสารนิเทศโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ประเภทหน่วยงานที่ให้บริการ	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
ศูนย์ข้อมูลโรคเอดส์	73	34.27	20	29.41	93	33.10	0.7415
ห้องสมุด	90	42.25	31	45.59	121	43.06	-0.4835
มุมหนังสือเกี่ยวกับโรคเอดส์	66	30.98	13	19.12	79	28.11	1.8953
อื่นๆ	24	11.27	7	10.29	31	11.03	0.2230

จากตารางที่ 24 ลักษณะหน่วยงานที่ให้บริการสารนิเทศโรคเอดส์ตามลำดับจำนวนหน่วยงานที่จัดได้แก่ ห้องสมุด 121 แห่ง (ร้อยละ 43.06) ศูนย์ข้อมูลโรคเอดส์ 93 แห่ง (ร้อยละ 33.10) และมุมหนังสือเกี่ยวกับโรคเอดส์ 79 แห่ง (ร้อยละ 28.11)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 31 แห่ง (ร้อยละ 11.03) ที่จัดหน่วยงานให้บริการสารนิเทศโรคเอดส์ในรูปแบบอื่นๆ อีก 4 ประเภทได้แก่ ศูนย์ประสานงานให้กับหน่วยงานอื่น ๆ 11 แห่ง แหล่งแจกจ่ายเอกสารสื่อต่าง ๆ 10 แห่ง ศูนย์ข้อมูลระดับตำบล 9 แห่ง ศูนย์รวมสื่อเอดส์ใน ASIN 11 แห่ง

เมื่อจำแนกตามหน่วยงาน พบว่าหน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดจัดบริการสารนิเทศโรคเอดส์ประเภท ห้องสมุด 90 แห่ง (ร้อยละ 42.25) รองลงมาคือ ศูนย์ข้อมูลโรคเอดส์ 73 แห่ง (ร้อยละ 34.27) และมุมหนังสือเกี่ยวกับโรคเอดส์ 66 แห่ง (ร้อยละ 30.98)

ในภาคเอกชนหน่วยงานจำนวนสูงสุดจัดบริการสารนิเทศโรคเอดส์ประเภท ห้องสมุด 31 แห่ง (ร้อยละ 45.59) รองลงมาคือ ศูนย์ข้อมูลโรคเอดส์ 20 แห่ง (ร้อยละ 29.41) และมุมหนังสือ 13 แห่ง (ร้อยละ 19.12)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน พบว่ามีการจัดบริการสารนิเทศโรคเอดส์ในประเภทที่สอดคล้องกันคือ หน่วยงานจำนวนสูงสุดจัดบริการห้องสมุด โดยในภาครัฐ 90 แห่ง (ร้อยละ 42.25) ในภาคเอกชน 31 แห่ง (ร้อยละ 45.59) รองลงคือ ศูนย์ข้อมูลโรคเอดส์ ใน

ภาครัฐ 73 แห่ง (ร้อยละ 34.27) ในภาคเอกชน 20 แห่ง (ร้อยละ 29.41) และมูมนหนังสือเกี่ยวกับโรคเอดส์ ในภาครัฐ 66 แห่ง (ร้อยละ 30.98) ในภาคเอกชน 13 แห่ง (ร้อยละ 19.12)

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจัดหน่วยงานที่ให้บริการสาธารณสุขโรคเอดส์ ในสัดส่วนการจัดไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 ทุกประเภท

ตารางที่ 25 ลักษณะการจัดให้บริการสาธารณสุขโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลักษณะการจัดให้บริการ	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
บริการสาธารณสุขทางการแพทย์ และสังคม	85	39.91	24	35.29	109	38.79	0.6795
บริการสาธารณสุขเชิงวิชาการ	114	53.52	20	29.41	134	47.69	0.0433
อื่นๆ	16	7.51	5	7.35	21	7.47	3.4655

จากตารางที่ 25 การจัดบริการสาธารณสุขโรคเอดส์มีหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เผยแพร่เป็นส่วนน้อยเรียงตามลำดับจำนวนหน่วยงานที่ให้บริการคือ บริการสาธารณสุขโรคเอดส์เชิงวิชาการ 134 แห่ง (ร้อยละ 47.69) และบริการสาธารณสุขทางการแพทย์และสังคม 109 แห่ง (ร้อยละ 38.79)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 21 แห่ง (ร้อยละ 7.47) จัดให้บริการสาธารณสุข โรคเอดส์อื่นๆ อีก 3 ลักษณะดังนี้ การดูแลผู้ป่วยที่บ้าน 9 แห่ง บริการเผยแพร่สื่อ โดยมอบสื่อตัวอย่าง 7 แห่ง การให้ความรู้โดยการบรรยาย 5 แห่ง

เมื่อจำแนกตามประเภทหน่วยงาน พบว่าหน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดจัดให้มีบริการสาธารณสุขโรคเอดส์ในลักษณะ บริการสาธารณสุขเชิงวิชาการ 114 แห่ง (ร้อยละ 53.52) รองลงมาคือ บริการสาธารณสุขทางการแพทย์และสังคม 85 แห่ง (ร้อยละ 39.91)

หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดจัดให้มีบริการสารนิเทศโรคเอดส์ในลักษณะบริการสารนิเทศทางการแพทย์และสังคม 24 แห่ง (ร้อยละ 35.29) และบริการเชิงวิชาการ 20 แห่ง (ร้อยละ 29.41)

หน่วยงานของทั้งภาครัฐกับภาคเอกชน จัดให้มีบริการสารนิเทศโรคเอดส์ในลักษณะต่างกันคือ ในภาครัฐหน่วยงานจำนวนสูงสุดจัดให้มีบริการสารนิเทศเชิงวิชาการ 114 แห่ง (ร้อยละ 53.52) ในภาคเอกชนหน่วยงานจำนวนสูงสุดจัดให้มีบริการสารนิเทศทางการแพทย์และสังคม 24 แห่ง (ร้อยละ 35.29)

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ลักษณะการจัดให้บริการสารนิเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจัด มีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 ทั้ง 2 ลักษณะ

ตารางที่ 26 การจัดบริการทางการแพทย์และสังคม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บริการทางการแพทย์และสังคม	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
ให้คำปรึกษาเรื่องโรคเอดส์	101	47.42	35	51.48	136	48.39	-0.5822
บริการคำปรึกษาทางโทรศัพท์ สายตรงตลอด 24 ชั่วโมง	21	9.86	10	14.71	31	11.03	-1.1106
จัดประชุม/อบรมผู้ปฏิบัติงาน ด้านโรคเอดส์	131	61.50	35	51.48	166	59.07	1.4647
จัดกลุ่มแลกเปลี่ยนสารนิเทศ ระหว่างผู้ติดเชื้อ	23	10.80	16	23.53	39	13.88	-2.6438
อื่นๆ	16	7.51	8	11.76	24	8.54	-1.0924

จากตารางที่ 26 บริการสารนิเทศทางการแพทย์และสังคมที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนสูงสุดจัด คือ การจัดประชุม/อบรมผู้ปฏิบัติงานด้านโรคเอดส์ 166 แห่ง (ร้อยละ 59.07) รองลงมาคือ ให้คำปรึกษาเรื่องโรคเอดส์ 136 แห่ง (ร้อยละ 48.39) บริการสารนิเทศทางการแพทย์และสังคมที่หน่วยงานจำนวนน้อยเผยแพร่คือ จัดกลุ่มแลกเปลี่ยนสารนิเทศระหว่างผู้ติดเชื้อ 39 แห่ง (ร้อยละ 13.88) บริการคำปรึกษาทางโทรศัพท์สายตรงตลอด 24 ชั่วโมง 31 แห่ง (ร้อยละ 11.03)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 24 แห่ง (ร้อยละ 8.54) จัดให้บริการสาธารณสุขทางการแพทย์และสังคมอีก 5 ลักษณะดังนี้ บริการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ในเวลาราชการ 12 แห่ง จัดอบรม/สัมมนาให้กับประชาชนในชุมชน 7 แห่ง จัดอบรมให้ความรู้แก่เด็ก เยาวชน ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป 3 แห่ง จัดอบรม/ประชุมพระสงฆ์ 1 แห่ง เป็นที่พักสำหรับผู้ติดเชื้อเอชไอวี 1 แห่ง

บริการทางการแพทย์และสังคมที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดจัดบริการคือ จัดประชุม/อบรมผู้ปฏิบัติงานด้านโรคเอดส์ 131 แห่ง (ร้อยละ 61.50) รองลงมาคือ ให้คำปรึกษาเรื่องโรคเอดส์ 101 แห่ง (ร้อยละ 47.42) บริการสาธารณสุขทางการแพทย์และสังคมที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยจัดบริการคือ จัดกลุ่มแลกเปลี่ยนสารนิเทศระหว่างผู้ติดเชื้อ 23 แห่ง (ร้อยละ 10.80) บริการคำปรึกษาทางโทรศัพท์สายตรงตลอด 24 ชั่วโมง 21 แห่ง (ร้อยละ 9.86)

ที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดจัดบริการทางการแพทย์และสังคมในลักษณะการให้คำปรึกษาเรื่องโรคเอดส์ และจัดประชุม/อบรมผู้ปฏิบัติงานด้านโรคเอดส์ 35 แห่ง (ร้อยละ 51.48) รองลงมาคือ จัดกลุ่มแลกเปลี่ยนสารนิเทศระหว่างผู้ติดเชื้อ 16 แห่ง (ร้อยละ 23.53) บริการทางการแพทย์และสังคมที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดจัดบริการคือ บริการคำปรึกษาทางโทรศัพท์สายตรงตลอด 24 ชั่วโมง 10 แห่ง (ร้อยละ 14.71)

บริการทางการแพทย์และสังคมที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดของทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจัดบริการสอดคล้องกันคือ จัดประชุม/อบรมผู้ปฏิบัติงานด้านโรคเอดส์ ในภาครัฐจัดบริการ 131 แห่ง (ร้อยละ 61.50) ในภาคเอกชนจัดบริการ 35 แห่ง (ร้อยละ 51.48) นอกจากนี้หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดยังจัดบริการให้คำปรึกษาเรื่องโรคเอดส์อีกบริการหนึ่งด้วย

บริการที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาของภาครัฐและภาคเอกชนจัดบริการแตกต่างกันคือ ภาครัฐจัดบริการให้คำปรึกษาเรื่องโรคเอดส์ 101 แห่ง (ร้อยละ 47.42) ภาคเอกชนจัดกลุ่มแลกเปลี่ยนสารนิเทศระหว่างผู้ติดเชื้อ 16 แห่ง (ร้อยละ 23.53) ส่วนบริการทางการแพทย์และสังคมที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดของทั้ง 2 แห่ง จัดบริการคือ บริการคำปรึกษาทางโทรศัพท์สายตรงตลอด 24 ชั่วโมง โดยในภาครัฐจัดบริการ 21 แห่ง (ร้อยละ 9.86) ในภาคเอกชนจัดบริการ 10 แห่ง (ร้อยละ 14.71)

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจัดบริการทางการแพทย์และสังคมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 1 ประเภท คือ การจัดกลุ่มแลกเปลี่ยน

สารนิเทศระหว่างผู้คิดเชื้อ ส่วนบริการทางแพทย์และสังคมอีก 4 ประเภท จัดบริการไม่แตกต่างกันใดแก่ ให้คำปรึกษาเรื่องโรคเอดส์ บริการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์สายตรง 24 ชั่วโมง จัดประชุม/อบรมผู้ปฏิบัติงานด้านโรคเอดส์

ตารางที่ 27 การจัดให้บริการสารนิเทศเชิงวิชาการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บริการสารนิเทศเชิงวิชาการ	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
บริการตอบคำถาม	72	33.80	25	36.76	97	34.52	-0.4472
แนะนำแหล่งสารนิเทศโรคเอดส์	69	32.39	20	29.41	89	31.67	0.4603
รวบรวมบรรณานุกรมเรื่องโรคเอดส์	13	6.10	5	7.35	18	6.41	-0.3664
สืบค้นสารนิเทศโรคเอดส์ด้วยคอมพิวเตอร์	4	1.88	2	2.94	6	2.14	-0.5280
ผลิตสื่อสารนิเทศโรคเอดส์	69	32.39	16	23.52	85	30.29	1.3855
บริการให้ยืมสื่อเรื่องโรคเอดส์	108	50.70	20	29.41	128	45.55	3.0695
บริการทำสำเนาสื่อเรื่องโรคเอดส์	18	8.45	9	13.26	27	9.61	-1.1655
อื่นๆ	12	5.63	7	10.29	19	6.76	-1.3325

จากตารางที่ 27 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนน้อยจัดบริการสารนิเทศเชิงวิชาการ บริการที่มีหน่วยงานจำนวนสูงสุดจัดคือ บริการให้ยืมสื่อเรื่องโรคเอดส์ 128 แห่ง (ร้อยละ 45.55) หน่วยงานรองลงมาจัดบริการใกล้เคียงกันตามลำดับดังนี้ บริการตอบคำถาม 97 แห่ง (ร้อยละ 34.52) แนะนำแหล่งสารนิเทศโรคเอดส์ 89 แห่ง (ร้อยละ 31.67) และผลิตสื่อสารนิเทศโรคเอดส์ 85 แห่ง (ร้อยละ 30.29) บริการสารนิเทศเชิงวิชาการที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด จัดบริการคือ สืบค้นสารนิเทศโรคเอดส์ด้วยคอมพิวเตอร์ 6 แห่ง (ร้อยละ 2.14)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 19 แห่ง (ร้อยละ 6.76) จัดให้บริการเชิงวิชาการ 5 ลักษณะ ดังนี้ จัดทำแผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ 6 แห่ง แจกจ่ายเอกสารแก่หน่วยงานต่างๆ 4 แห่ง ประสานงานกับหน่วยงานเครือข่าย 4 แห่ง เป็นวิทยากรให้หน่วยงานนอกสถานที่ 3 แห่ง จัดอบรมผู้นำเยาวชนให้เป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้คิดเชื้อในชุมชน 2 แห่ง

บริการสารนิเทศเชิงวิชาการที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดจัดบริการคือ บริการให้ยืมสื่อเรื่องโรคเอดส์ 108 แห่ง (ร้อยละ 50.70) รองลงมาจัดบริการตอบคำถาม 72 แห่ง (ร้อยละ 33.80) นอกจากนี้ยังมีบริการอีก 2 ลักษณะที่หน่วยงานจัดบริการเท่ากัน คือ แนะนำแหล่งสารนิเทศโรคเอดส์และผลิตสื่อสารนิเทศโรคเอดส์ 69 แห่ง (ร้อยละ 32.39) บริการสารนิเทศเชิงวิชาการที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดจัดบริการคือ การสืบค้นสารนิเทศโรคเอดส์ด้วยคอมพิวเตอร์ 4 แห่ง (ร้อยละ 1.88)

บริการสารนิเทศเชิงวิชาการที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดจัดคือ บริการตอบคำถาม 25 แห่ง (ร้อยละ 36.76) บริการที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาจัดบริการเท่ากันได้แก่ แนะนำแหล่งสารนิเทศโรคเอดส์และบริการให้ยืมสื่อเรื่องโรคเอดส์ 20 แห่ง (ร้อยละ 29.41) และผลิตสื่อสารนิเทศโรคเอดส์อีกบริการหนึ่ง 16 แห่ง (ร้อยละ 23.52) บริการที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดจัดบริการคือ สืบค้นสารนิเทศโรคเอดส์ด้วยคอมพิวเตอร์ 2 แห่ง (ร้อยละ 2.94)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน พบว่าหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจัดบริการต่างกันคือ ในภาครัฐหน่วยงานจำนวนสูงสุดจัดบริการให้ยืมสื่อเรื่องโรคเอดส์ 108 แห่ง (ร้อยละ 50.70) ส่วนภาคเอกชนหน่วยงานจำนวนสูงสุด จัดบริการตอบคำถาม 25 แห่ง (ร้อยละ 36.75) บริการอื่นๆ ที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาจัดบริการแตกต่างกันคือ ในภาครัฐจัดบริการตอบคำถาม 72 แห่ง (ร้อยละ 33.80) ภาคเอกชนจัดบริการแนะนำแหล่งสารนิเทศโรคเอดส์และบริการให้ยืมสื่อเรื่องโรคเอดส์ 20 แห่ง (ร้อยละ 29.41) บริการที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดจัดตรงกันคือ สืบค้นสารนิเทศโรคเอดส์ด้วยคอมพิวเตอร์ ในภาครัฐ 4 แห่ง (ร้อยละ 1.88) ในภาคเอกชน 2 แห่ง (ร้อยละ 2.94)

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจัดให้บริการสารนิเทศเชิงวิชาการโดยมีสัดส่วนการจัดบริการต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 1 ประเภท คือ บริการให้ยืมสื่อเรื่องโรคเอดส์ ส่วนการจัดบริการอีก 5 ประเภท หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจัดให้บริการในสัดส่วนไม่แตกต่างกัน ได้แก่ บริการตอบคำถาม แนะนำแหล่งสารนิเทศโรคเอดส์ รวบรวมบรรณานุกรมเรื่องโรคเอดส์ สืบค้นสารนิเทศโรคเอดส์ด้วยคอมพิวเตอร์ ผลิตสื่อสารนิเทศโรคเอดส์ การบริการทำสำเนาสื่อเรื่องโรคเอดส์

ตอนที่ 5 ผู้รับสารนิเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมุ่งเผยแพร่
 จำแนกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง กลุ่มผู้ที่ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อ
 กลุ่มประชาชนทั่วไป (ตารางที่ 28-30)

ตารางที่ 28 กลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
หญิง/ชายอาชีพพิเศษ	99	46.47	24	35.29	123	43.77	1.6186
ผู้ศึกษาเสพติด	81	38.02	18	26.47	99	35.23	1.7370
พนักงานเสริม	78	36.61	17	25.00	95	33.81	1.7634
ผู้ต้องขัง	71	33.33	13	19.12	84	29.89	2.2294
คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม	89	41.78	30	44.12	119	42.34	-0.3390
ผู้ใช้แรงงาน	104	48.82	38	55.88	142	50.53	-1.0132
ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง	62	29.10	22	32.35	84	29.89	-0.5089
พนักงานขับรถบรรทุก/รถทัวร์	37	17.37	10	14.70	47	16.72	0.5126
ชาวประมง	34	15.96	11	16.17	45	16.01	-0.0418
ช่างเสริมสวย/ช่างตัดผม	64	30.04	12	17.64	76	27.05	2.0041
อื่นๆ	35	16.43	16	23.52	51	18.15	-1.3220

จากตารางที่ 28 ผู้รับสารนิเทศกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนน้อยมุ่งเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์แก่ผู้รับกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ตามลำดับดังนี้ ผู้ใช้แรงงาน 142 แห่ง (ร้อยละ 50.53) หญิง/ชายอาชีพพิเศษ 123 แห่ง (ร้อยละ 43.77) คนงานในโรงงาน อุตสาหกรรม 119 แห่ง (ร้อยละ 42.34) ผู้ศึกษาเสพติด 99 แห่ง (ร้อยละ 35.23) กลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดมุ่งเผยแพร่ คือ ชาวประมง 45 แห่ง (ร้อยละ 16.01)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 51 แห่ง (ร้อยละ 18.15) มุ่งเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์แก่ผู้รับกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆอีก ดังนี้ ประชาชนในชุมชนแออัด 24 แห่ง กลุ่มสตรี 11 แห่ง พลทหาร 9 แห่ง คนต่างด้าว เช่น พม่า กะเหรี่ยง 7 แห่ง

ผู้รับสารนิเทศกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดมุ่งเผยแพร่คือ ผู้ใช้แรงงาน 104 แห่ง (ร้อยละ 48.82) รองลงมาในอัตราใกล้เคียงกันได้แก่ หญิง/ชายอาชีพพิเศษ 99 แห่ง (ร้อยละ 46.47) และคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม 89 แห่ง (ร้อยละ 41.78) ผู้ศึกษา เสพติด 81 แห่ง (ร้อยละ 38.02) พนักงานเสริม 78 แห่ง (ร้อยละ 36.61)และผู้ต้องขัง 71 แห่ง (ร้อยละ

32.33) ตามลำดับ กลุ่มผู้มีพฤติกรรมเสี่ยงที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยมุ่งเผยแพร่คือ ชาวประมง 34 แห่ง (ร้อยละ 15.96)

กลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่หน่วยงานภาคเอกชนมุ่งเผยแพร่คือ ผู้ใช้แรงงาน 38 แห่ง (ร้อยละ 55.88) รองลงมาได้แก่ คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม 30 แห่ง (ร้อยละ 44.12) หญิง/ชายอาชีพพิเศษ 24 แห่ง (ร้อยละ 35.29)) และผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง 22 แห่ง (ร้อยละ 32.35) ตามลำดับ กลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่มีหน่วยงานภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดมุ่งเผยแพร่ คือ พนักงานขับรถบรรทุก/รถทัวร์ 10 แห่ง (ร้อยละ 14.70)

หน่วยงานของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนส่วนน้อยมุ่งเผยแพร่ สารนิเทศโรคเอดส์ในกลุ่มผู้มีพฤติกรรมเสี่ยงและมีความสอดคล้องกันคือ หน่วยงานจำนวนสูงสุดของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมุ่งเผยแพร่ ได้แก่ ผู้ใช้แรงงาน ในภาครัฐ 104 แห่ง (ร้อยละ 48.82) ในภาคเอกชน 38 แห่ง (ร้อยละ 55.88) ส่วนกลุ่มอื่นๆ มีความแตกต่างกัน คือ ในภาครัฐมุ่งเผยแพร่ในกลุ่มหญิง/ชายอาชีพพิเศษ 99 แห่ง (ร้อยละ 46.47) คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม 89 แห่ง (ร้อยละ 41.78) และผู้ศึกษาเสพติด 81 แห่ง (ร้อยละ 38.02) ตามลำดับ ในภาคเอกชนมุ่งเผยแพร่ในกลุ่มคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม 30 แห่ง (ร้อยละ 44.12) หญิง/ชายอาชีพพิเศษ 24 แห่ง (ร้อยละ 35.29) ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง 24 แห่ง (ร้อยละ 32.35) กลุ่มผู้รับสารนิเทศที่มีหน่วยงานทั้งภาคภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่ต่างกัน ในภาครัฐ คือ ชาวประมง 34 แห่ง (ร้อยละ 15.96) ในภาคเอกชน คือ พนักงานขับรถบรรทุก/รถทัวร์ 10 แห่ง (ร้อยละ 14.70)

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมุ่งเผยแพร่สารนิเทศในสัดส่วนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 มี 2 กลุ่มได้แก่ ผู้ต้องขัง และช่างเสริมสวย/ช่างตัดผม ส่วนอีก 8 กลุ่มนั้น หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมุ่งเผยแพร่ในสัดส่วนไม่ต่างกัน ได้แก่ หญิง/ชายอาชีพพิเศษ ผู้ศึกษาเสพติด พนักงานเสริมฟ คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ใช้แรงงาน ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง พนักงานรถบรรทุก/รถทัวร์ และชาวประมง

ตารางที่ 29 กลุ่มผู้ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กลุ่มผู้ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อ	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
พยาบาล	93	43.66	14	20.58	107	38.07	3.4115
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	84	39.43	22	32.35	106	37.72	1.0492
ผู้นำชุมชน	95	44.60	35	51.47	130	46.26	-0.0989
ผู้นำทางศาสนา	57	26.76	23	33.82	80	28.47	-1.1236
ครอบครัวของผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS	66	30.98	33	48.53	99	35.23	-2.6366
อื่นๆ	22	10.32	14	20.58	36	12.81	-2.2039

จากตารางที่ 29 กลุ่มผู้ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนน้อยเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ โดยหน่วยงานต่างๆ มุ่งเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์แก่กลุ่มต่างๆ ในจำนวนใกล้เคียงกันได้แก่ ผู้นำชุมชน 130 แห่ง (ร้อยละ 46.26) พยาบาล 107 แห่ง (ร้อยละ 38.07) เจ้าหน้าที่สาธารณสุข 106 แห่ง (ร้อยละ 37.72) และครอบครัวผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS 99 แห่ง (ร้อยละ 35.23) ผู้นำศาสนา 80 แห่ง (ร้อยละ 28.57) ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงาน 36 แห่ง (ร้อยละ 12.81) มุ่งเผยแพร่สารนิเทศแก่กลุ่มผู้ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้ออีก 6 กลุ่ม หัวหน้าสถานบริการ 12 แห่ง อาสาสมัครชุมชน 9 แห่ง เพื่อนร่วมงาน 8 แห่ง นิสิตและเจ้าหน้าที่ 4 แห่ง นักสังคมสงเคราะห์ 2 แห่ง หมอพื้นบ้าน 1 แห่ง

กลุ่มผู้ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อหน่วยงานภาครัฐมุ่งเผยแพร่สารนิเทศแก่กลุ่มผู้ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อ กลุ่มต่างๆ ในอัตราใกล้เคียงกันตามลำดับดังนี้ ผู้นำชุมชน 95 แห่ง (ร้อยละ 44.60) พยาบาล 93 แห่ง (ร้อยละ 43.66) รองลงมาเรียงตามลำดับดังนี้ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข 84 แห่ง (ร้อยละ 39.43) ครอบครัวผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS 66 แห่ง (ร้อยละ 30.98) ผู้นำทางศาสนา 57 แห่ง (ร้อยละ 26.76)

หน่วยงานภาคเอกชนมุ่งเผยแพร่สารนิเทศแก่ กลุ่มผู้ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อ บุคคล 2 กลุ่มในจำนวนใกล้เคียงกันได้แก่ ผู้นำชุมชน 35 แห่ง (ร้อยละ 51.47) และครอบครัวของผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS 33 แห่ง (ร้อยละ 48.53) กลุ่มที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดคือ พยาบาล 14 แห่ง (ร้อยละ 20.58)

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนสูงสุดเผยแพร่สารนิเทศ แก่ กลุ่มผู้ทำงาน สัมผัสกับผู้ติดเชื้อ ผู้นำชุมชนเช่นเดียวกัน โดยในภาครัฐ 95 แห่ง (ร้อยละ 44.60) ในภาคเอกชน 35 แห่ง (ร้อยละ 51.47) ส่วนในกลุ่มอื่นๆ จำนวนรองลงมาเผยแพร่ต่างกันคือ ในภาครัฐมุ่ง เผยแพร่คือ พยาบาล 93 แห่ง (ร้อยละ 43.66) ในภาคเอกชนมุ่งเผยแพร่ ครอบครัวของผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS 33 แห่ง (ร้อยละ 48.53) ส่วนกลุ่มอื่นๆ มีหน่วยงานภาครัฐจำนวนน้อยมุ่งเผยแพร่ สำหรับกลุ่มผู้ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดของทั้ง 2 แห่ง เผยแพร่ แตกต่างกันคือ ภาครัฐเผยแพร่แก่กลุ่มผู้นำทางศาสนา 57 แห่ง (ร้อยละ 26.76) ภาคเอกชนเผยแพร่ แก่กลุ่มพยาบาล 20 แห่ง (ร้อยละ 20.58)

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มผู้ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อที่หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนมุ่งเผยแพร่ในสัดส่วนที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 2 กลุ่มได้แก่ พยาบาล และครอบครัวผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS ส่วนอีก 3 กลุ่มนั้น มีระดับการเผยแพร่ไม่ต่างกัน ได้ แก่ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้นำชุมชน และผู้นำทางศาสนา

ตารางที่ 30 กลุ่มประชาชนทั่วไป (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กลุ่มประชาชนทั่วไป	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม		Z
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ	
ข้าราชการ/พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	116	54.46	24	35.29	140	49.82	2.7520
ครู อาจารย์	110	51.64	31	45.58	141	50.18	0.8694
ผู้ปกครองนักเรียน	75	35.21	30	44.11	105	37.38	-1.3217
นักเรียน	130	61.03	45	61.17	175	62.28	-0.7618
นักศึกษา	121	56.81	28	41.18	159	56.58	0.1340
แม่บ้าน	112	52.58	40	58.82	152	54.09	-0.8992
อื่นๆ	31	14.55	15	22.05	46	16.37	-1.4562

จากตารางที่ 30 กลุ่มประชาชนทั่วไปที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเกินกว่าครึ่ง มุ่งเผยแพร่มี 3 กลุ่มได้แก่ นักเรียน 175 แห่ง (ร้อยละ 62.27) นักศึกษา 159 แห่ง (ร้อยละ 56.28) และแม่บ้าน 152 แห่ง (ร้อยละ 54.09)ตามลำดับ กลุ่มประชาชนทั่วไปที่มีหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ ผู้ปกครองนักเรียน 105 แห่ง (ร้อยละ 37.36)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 46 แห่ง (ร้อยละ 16.37) เผยแพร่แก่ประชาชนอีก 7 กลุ่ม ดังนี้ สตรีที่ตั้งครรภ์ 12 แห่ง พ่อค้า 10 แห่ง นักรูทกิจ 9 แห่ง พ่อบ้าน 7 แห่ง ผู้สูงอายุ 4 แห่ง พนักงานบริษัท 3 แห่ง กลุ่ม เกษตรกรทั่วไป 1 แห่ง

หน่วยงานภาครัฐกว่าครึ่งเผยแพร่สารนิเทศแก่ประชาชนทั่วไปเกือบทุกกลุ่มในจำนวนใกล้เคียงกันดังนี้ นักเรียน 130 แห่ง (ร้อยละ 61.03) นักศึกษา 121 แห่ง (ร้อยละ 56.81) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 116 แห่ง (ร้อยละ 54.46) แม่บ้าน 112 แห่ง (ร้อยละ 52.58) และครู/อาจารย์ 110 แห่ง (ร้อยละ 51.64) ตามลำดับ กลุ่มประชาชนทั่วไปที่มีหน่วยงานภาครัฐเผยแพร่น้อยคือ ผู้ปกครองนักเรียน 75 แห่ง (ร้อยละ 35.21)

หน่วยงานภาคเอกชนกว่าครึ่งเผยแพร่สารนิเทศแก่ประชาชนทั่วไป 2 กลุ่มได้แก่ นักเรียน 45 แห่ง (ร้อยละ 61.17) แม่บ้าน 40 แห่ง (ร้อยละ 58.82) กลุ่มประชาชนทั่วไปที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดเผยแพร่คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 24 แห่ง (ร้อยละ 35.29)

กลุ่มประชาชนทั่วไปที่มีหน่วยงานของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนสูงสุดมุ่งเผยแพร่ตรงกันเป็นอันดับแรกคือ นักเรียน ในภาครัฐ 130 แห่ง (ร้อยละ 61.03) ในภาคเอกชน 45 แห่ง (ร้อยละ 61.17) รองลงมาหน่วยงานมุ่งเผยแพร่ต่างกันคือ ใน ภาครัฐนักศึกษา 121 แห่ง (ร้อยละ 56.81) ในภาคเอกชน แม่บ้าน 40 แห่ง (ร้อยละ 58.82) กลุ่มที่มีหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมุ่งเผยแพร่ไม่น้อยมีดังนี้ ในภาครัฐ ผู้ปกครองนักเรียน 75 แห่ง (ร้อยละ 35.21) ในภาคเอกชน ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 24 แห่ง (ร้อยละ 35.29)

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มประชาชนทั่วไปที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมุ่งเผยแพร่ในสัดส่วนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.025 มี 1 กลุ่ม คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนอีก 5 กลุ่มเผยแพร่อยู่ในสัดส่วนไม่แตกต่างกัน ได้แก่ ครู อาจารย์ ผู้ปกครองนักเรียนนักเรียน นักศึกษา และแม่บ้าน

ตอนที่ 6 ปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบ
โดยจำแนกตามประเด็นการเผยแพร่ที่ศึกษา (ตารางที่ 31-45)

ตารางที่ 31 ปัญหาด้านเนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาด้านเนื้อหา	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=213		N=68		N=281	
เนื้อหาไม่สอดคล้องกับกลุ่มผู้ รับสารนิเทศ	65	30.51	16	23.53	81	28.82
เนื้อหาไม่ถูกต้อง	7	3.28	3	4.41	10	3.53
เนื้อหาไม่ชัดเจน	21	9.86	10	14.70	31	11.06
เนื้อหาเข้าใจยาก	36	16.90	14	20.58	50	17.79
เนื้อหาไม่ทันสมัย	52	24.41	14	20.58	66	23.48
อื่นๆ	20	9.38	7	10.29	27	9.60

จากตารางที่ 31 ปัญหาด้านเนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์ซึ่งมีหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนน้อยประสบตามลำดับดังนี้ เนื้อหาไม่สอดคล้องกับกลุ่มผู้รับสารนิเทศ 81 แห่ง (ร้อยละ 28.82) เนื้อหาไม่ทันสมัย 66 แห่ง (ร้อยละ 23.48) เนื้อหาเข้าใจยาก 50 แห่ง (ร้อยละ 17.79) เนื้อหาไม่ชัดเจน 4 แห่ง (ร้อยละ 11.06) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดประสบคือ เนื้อหาไม่ถูกต้อง 10 แห่ง (ร้อยละ 3.53)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 27 แห่ง (ร้อยละ 9.60) ประสบปัญหาด้านเนื้อหาของสารนิเทศโรคเอดส์ อีก 4 ประการ ได้แก่ ขาดแหล่งข้อมูล 8 แห่ง เนื้อหาขัดแย้งระหว่างความกลัวโรคเอดส์กับเห็นใจผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ 7 แห่ง เนื้อหาไม่จูงใจผู้อ่าน 7 แห่ง เนื้อหาไม่เจาะลึกในบางกลุ่มเป้าหมาย 5 แห่ง

ปัญหาด้านเนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดประสบคือ เนื้อหาไม่สอดคล้องกับกลุ่มผู้รับสารนิเทศ 65 แห่ง (ร้อยละ 30.51) ปัญหาที่ประสบรองลงมาคือ เนื้อ

หาไม่ทันสมัย 52 แห่ง (ร้อยละ 24.41) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดประสบ คือ เนื้อหาไม่ถูกต้อง 7 แห่ง (ร้อยละ 3.28)

ภาคเอกชนจำนวนสูงสุดประสบปัญหาคือเนื้อหาไม่สอดคล้องกับกลุ่มผู้รับสารนิเทศ 16 แห่ง (ร้อยละ 23.53) หน่วยงานจำนวนรองลงมาประสบปัญหาคือ เนื้อหาเข้าใจยาก และเนื้อหาไม่ทันสมัย 14 แห่ง (ร้อยละ 20.58) เท่ากัน ปัญหาที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดประสบคือ เนื้อหาไม่ถูกต้อง 3 แห่ง (ร้อยละ 4.41)

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาด้านเนื้อหาสารนิเทศโรคเอดส์ สอดคล้องกัน ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดของทั้ง 2 แห่ง ประสบได้แก่ เนื้อหาไม่สอดคล้องกับกลุ่มผู้รับสารนิเทศ ในภาครัฐ 65 แห่ง (ร้อยละ 30.51) ในภาคเอกชน 16 แห่ง (ร้อยละ 23.53) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาของทั้ง 2 แห่ง ประสบ คือ เนื้อหาไม่ทันสมัย ในภาครัฐ 52 แห่ง (ร้อยละ 24.41) ในภาคเอกชน 14 แห่ง (ร้อยละ 20.58) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดของทั้ง 2 แห่ง ประสบคือ เนื้อหาไม่ถูกต้อง ในภาครัฐ 7 แห่ง (ร้อยละ 3.28) ในภาคเอกชน 3 แห่ง (4.41)

ปัญหาด้านวิธีการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ จำแนกเป็น 3 วิธี

1. ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศรายบุคคล ตารางที่ 32
2. ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศเฉพาะกลุ่ม ตารางที่ 33
3. ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศแก่ประชาชน ตารางที่ 34

ตารางที่ 32 ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์รายบุคคล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาด้านการเผยแพร่รายบุคคล	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
บุคลากรไม่เพียงพอ	110	51.64	40	58.82	150	53.38
การเผยแพร่ไม่ต่อเนื่อง	126	59.15	32	47.05	158	56.22
เอกสารเพื่อแจกจ่ายมีไม่เพียงพอ	95	46.60	24	35.29	119	42.34
อื่นๆ	13	6.10	8	11.76	21	7.47

จากตารางที่ 32 ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์รายบุคคลที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบได้แก่ การเผยแพร่ไม่ต่อเนื่อง 158 แห่ง (ร้อยละ 56.22) บุคลากรไม่เพียงพอ 150 แห่ง (ร้อยละ 53.38) และเอกสารเพื่อแจกจ่ายมีไม่เพียงพอ 119 แห่ง (ร้อยละ 42.34) ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงาน 21 แห่ง (ร้อยละ 7.47) ประสบปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์รายบุคคลอีก 3 ประการ ดังนี้ เอกสารไม่ทันสมัยและเนื้อหาซับซ้อน 9 แห่ง ขาดการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน 8 แห่ง การเผยแพร่ไม่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย 4 แห่ง

เมื่อจำแนกตามปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์รายบุคคลที่หน่วยงานภาครัฐประสบได้แก่ การเผยแพร่ไม่ต่อเนื่อง 126 แห่ง (ร้อยละ 59.15) บุคลากรไม่เพียงพอ 110 แห่ง (ร้อยละ 51.64) และเอกสารเพื่อแจกจ่ายมีไม่เพียงพอ 95 แห่ง (ร้อยละ 46.60)

ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์รายบุคคลที่หน่วยงานภาคเอกชนประสบได้แก่ บุคลากรไม่เพียงพอ 40 แห่ง (ร้อยละ 58.82) การเผยแพร่ไม่ต่อเนื่อง 32 แห่ง (ร้อยละ 47.05) และเอกสารเพื่อแจกจ่ายมีไม่เพียงพอ 24 แห่ง (ร้อยละ 35.29) ตามลำดับ

ปัญหาที่หน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชนประสบแตกต่างกันคือ ในภาครัฐหน่วยงาน
จำนวนสูงสุดประสบปัญหาการเผยแพร่ไม่ต่อเนื่อง 126 แห่ง (ร้อยละ 59.15) ภาคเอกชนจำนวนสูง
สุดประสบปัญหาคลากรไม่เพียงพอ 40 แห่ง (ร้อยละ 58.82) ปัญหาที่หน่วยงานทั้ง 2 แห่ง
ประสบรองลงมาได้แก่ ในภาครัฐประสบปัญหาคลากรไม่เพียงพอ 126 แห่ง (ร้อยละ 59.15) ใน
ภาคเอกชนประสบปัญหาการเผยแพร่ไม่ต่อเนื่อง 32 แห่ง (ร้อยละ 47.05) ส่วนปัญหาที่หน่วยงาน
จำนวนน้อยที่สุดทั้งภาครัฐกับภาคเอกชนประสบตรงกันคือ ปัญหาเอกสารเพื่อแจกจ่ายมีไม่เพียง
พอ ภาครัฐ 95 แห่ง (ร้อยละ 46.60) ภาคเอกชน 24 แห่ง (ร้อยละ 35.29)

ตารางที่ 33 ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์เฉพาะกลุ่ม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาการเผยแพร่เฉพาะกลุ่ม	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
บุคลากรมีไม่เพียงพอ	117	54.93	45	66.17	162	57.65
งบประมาณมีไม่เพียงพอ	113	53.05	39	57.35	152	54.09
สถานที่ปฏิบัติงานไม่เหมาะสม	63	29.57	8	11.76	71	25.26
อื่นๆ	12	5.63	3	4.41	15	5.33

จากตารางที่ 33 ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศเฉพาะกลุ่มที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนกว่าครึ่งมี 2 ประการ ในจำนวนใกล้เคียงกันได้แก่ บุคลากรมีไม่เพียงพอ 162 แห่ง (ร้อยละ 57.65) งบประมาณมีไม่เพียงพอ 152 แห่ง (ร้อยละ 54.09) ปัญหาที่หน่วยงานประสบน้อยคือ สถานที่ปฏิบัติงานไม่เหมาะสม 71 แห่ง (ร้อยละ 25.26)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 15 แห่ง (ร้อยละ 5.33) ประสบปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศเฉพาะกลุ่มอีก 4 ประการ ดังนี้ ขาดความร่วมมือจากเจ้าของสถานบริการ 5 แห่ง กลุ่มเป้าหมายคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว 4 แห่ง การเผยแพร่ไม่ต่อเนื่อง 3 แห่ง กลุ่มเป้าหมายขาดความพร้อมเพียงที่มารับบริการ 3 แห่ง

ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศเฉพาะกลุ่มที่หน่วยงานภาครัฐกว่าครึ่งประสบปัญหา 2 ประการ ในจำนวนใกล้เคียงกันได้แก่ บุคลากรมีไม่เพียงพอ 117 แห่ง (ร้อยละ 54.93) งบประมาณมีไม่เพียงพอ 113 แห่ง (ร้อยละ 53.05) ปัญหาที่หน่วยงานประสบน้อยคือ สถานที่ปฏิบัติงานไม่เหมาะสม 63 แห่ง (ร้อยละ 29.57)

ที่หน่วยงานภาคเอกชนประสบปัญหา การเผยแพร่สารนิเทศเฉพาะกลุ่มตรงกันกับภาครัฐแต่มีอัตราสูงกว่า ได้แก่ บุคลากรมีไม่เพียงพอ 45 แห่ง (ร้อยละ 66.17) ปัญหาที่ประสบรองลงมาคือ งบประมาณมีไม่เพียงพอ 39 แห่ง (ร้อยละ 57.35) และปัญหาที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบคือ สถานที่ปฏิบัติงานไม่เหมาะสม 8 แห่ง (ร้อยละ 11.76)

ปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศเฉพาะกลุ่มที่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนประสบสอดคล้องกันทุกประการ ดังนี้ บุคลากรมีไม่เพียงพอ ในภาครัฐ 117 แห่ง (ร้อยละ 54.93) ในภาคเอกชน 45 แห่ง (ร้อยละ 66.17) ปัญหาที่ประสบรองลงมาคือ งบประมาณมีไม่เพียงพอ ใน

ภาครัฐ 113 แห่ง (ร้อยละ 53.05) ในภาคเอกชน 39 แห่ง (ร้อยละ 57.35) ปัญหาที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบน้อยตรงกันคือ สถานที่ปฏิบัติงานไม่เหมาะสม ในภาครัฐ 63 แห่ง (ร้อยละ 29.57) ในภาคเอกชน 8 แห่ง (ร้อยละ 11.76)

ตารางที่ 34 ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์แก่ประชาชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาการเผยแพร่แก่ประชาชน	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
ขาดผู้ประสานงานจัดกิจกรรม	83	38.96	20	29.41	103	36.65
งบประมาณมีไม่เพียงพอ	111	52.11	33	48.52	144	51.24
การเผยแพร่ไม่ต่อเนื่อง	113	53.05	30	44.11	143	50.88
ไม่ได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น การประกวด การรณรงค์	48	22.53	9	13.23	57	20.28
อื่นๆ	7	3.48	1	1.47	8	2.84

จากตารางที่ 34 ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์แก่ประชาชนทั่วไปที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประมาณครึ่งหนึ่งประสบปัญหา 2 ประการ ได้แก่ งบประมาณมีไม่เพียงพอ 144 แห่ง (ร้อยละ 51.24) และการเผยแพร่ไม่ต่อเนื่อง 143 แห่ง (ร้อยละ 50.88) ปัญหาที่หน่วยงานประสบรองลงมาคือ ขาดผู้ประสานงานจัดกิจกรรม 103 แห่ง (ร้อยละ 36.65) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนน้อยประสบคือ ไม่ได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น การประกวด การรณรงค์ 57 แห่ง (ร้อยละ 20.28)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 8 แห่ง (ร้อยละ 2.84) ประสบปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์แก่ประชาชนทั่วไป 2 ประการ ได้แก่ ขาดทิศทางที่ชัดเจนว่าจะสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมาย 4 แห่ง และขาดอุปกรณ์ในการดำเนินงาน 4 แห่ง

ปัญหาที่หน่วยงานภาครัฐกว่าครึ่งประสบ 2 ประการ ได้แก่ การเผยแพร่ไม่ต่อเนื่อง 113 แห่ง (ร้อยละ 53.05) และงบประมาณมีไม่เพียงพอ 111 แห่ง (ร้อยละ 52.11) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนที่สุดประสบคือ ไม่ได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น การประกวด การรณรงค์ 48 แห่ง (ร้อยละ 22.53)

ปัญหาที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดประสบคือ งบประมาณมีไม่เพียงพอ 33 แห่ง (ร้อยละ 48.52) รองลงมาการเผยแพร่ไม่ต่อเนื่อง 30 (ร้อยละ 44.11) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนที่สูดน้อยประสบคือ ไม่ได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น การประกวด การรณรงค์ 9 แห่ง (ร้อยละ 13.23)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน พบว่า ปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศ โรคเอดส์แก่ประชาชนทั่วไปที่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนประสบแตกต่างกันคือ ในหน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดประสบปัญหาการเผยแพร่ไม่ต่อเนื่อง 113 (ร้อยละ 53.05) ในภาคเอกชนประสบปัญหางบประมาณมีไม่เพียงพอ 33 แห่ง (ร้อยละ 48.52) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนรองลงของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ประสบต่างกันคือ ในภาครัฐประสบปัญหางบประมาณมีไม่เพียงพอ 111 แห่ง (ร้อยละ 52).11 ในภาคเอกชนประสบปัญหาขาดผู้ประสานงานจัดกิจกรรม 20 แห่ง (ร้อยละ 29.41)

ปัญหาด้านสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ จำแนกตามประเภทสื่อ 6 ชนิดดังนี้

1. ปัญหาสื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ ตารางที่ 35
2. ปัญหาสื่อโทรทัศน์ที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ ตารางที่ 36
3. ปัญหาสื่อมวลชนที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ ตารางที่ 37
4. ปัญหาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ ตารางที่ 38
5. ปัญหาสื่อบุคคลที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ ตารางที่ 39
6. ปัญหาสื่อพื้นบ้านที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ ตารางที่ 40

ตารางที่ 35 ปัญหาสื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาสื่อสิ่งพิมพ์	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
รูปแบบสื่อไม่น่าสนใจ	88	41.31	18	26.47	106	34.72
สื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนไม่เพียงพอ	61	28.64	28	41.17	119	42.34
งบประมาณผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ	88	41.31	32	47.05	120	42.70
อื่น ๆ	8	3.75	5	7.35	13	4.62

จากตารางที่ 35 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนน้อยประสบปัญหาสื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ดังนี้ ปัญหา 2 ประการแรกที่หน่วยงานจำนวนใกล้เคียงกันประสบได้แก่งบประมาณผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ 120 แห่ง (ร้อยละ 42.70) และสื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนไม่เพียงพอ 119 แห่ง (ร้อยละ 42.34) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาประสบคือ รูปแบบสื่อไม่น่าสนใจ 106 แห่ง (ร้อยละ 34.72)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานต่าง ๆ 13 แห่ง (ร้อยละ 4.62) ประสบปัญหาอื่นๆ ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์อีก 3 ประการดังนี้ สื่อสิ่งพิมพ์มีลักษณะดูถูกผู้หญิง 8 แห่ง เนื้อหาไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย 3 แห่ง เนื้อหาไม่ตรงกับวัตถุประสงค์และสถานการณ์ 2 แห่ง

ปัญหาที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดประสบในการเผยแพร่มี 2 ประการได้แก่ รูปแบบสื่อไม่น่าสนใจ และงบประมาณผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ จำนวน 88 แห่ง (ร้อยละ 41.31) เท่ากัน

ปัญหาที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนรองลงมาประสบคือ สื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนไม่เพียงพอ 61 แห่ง (ร้อยละ 28.64)

หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดประสบปัญหา ขบประมาณผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ 32 แห่ง (ร้อยละ 47.05) รองลงมาคือ สื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนไม่เพียงพอ 28 แห่ง (ร้อยละ 41.17) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดประสบคือ รูปแบบสื่อไม่น่าสนใจ 18 แห่ง (ร้อยละ 26.47)

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนปัญหาประสบสอดคล้องกัน คือ หน่วยงานจำนวนสูงสุดประสบปัญหาขบประมาณผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ ในภาครัฐ 88 แห่ง (ร้อยละ 41.31) ในภาคเอกชน 32 แห่ง (ร้อยละ 47.05) นอกจากนี้ในภาครัฐหน่วยงานจำนวนสูงสุดประสบปัญหารูปแบบสื่อไม่น่าสนใจ 88 แห่ง (ร้อยละ 41.31)อีกประการหนึ่ง สำหรับปัญหาที่หน่วยงานรองลงมาประสบคือ สื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนไม่เพียงพอ ในภาครัฐ 61 แห่ง (ร้อยละ 28.64) ในภาคเอกชน 28 แห่ง (ร้อยละ 41.17)

ตารางที่ 36 ปัญหาสื่อโสตทัศนที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาสื่อโสตทัศน	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
อุปกรณ์ในการผลิตสื่อไม่เพียงพอ	63	29.38	19	27.94	82	29.18
อุปกรณ์ไม่ทันสมัย	59	27.70	14	20.59	73	25.98
บุคลากรผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ	82	38.50	23	33.82	105	37.37
งบประมาณผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ	87	40.85	31	45.59	118	41.99
อื่นๆ	11	5.16	2	2.94	13	4.63

จากตารางที่ 36 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนน้อยประสบปัญหาสื่อโสตทัศนที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดประสบคือ งบประมาณผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ 118 แห่ง (ร้อยละ 41.99) รองลงมาคือ บุคลากรผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ 105 แห่ง (ร้อยละ 37.37) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนน้อยประสบได้แก่ อุปกรณ์ในการผลิตสื่อไม่เพียงพอ 82 แห่ง (ร้อยละ 29.18) และอุปกรณ์ไม่ทันสมัย 73 แห่ง (ร้อยละ 25.98)

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีก 13 แห่ง (ร้อยละ 4.63) ประสบปัญหาอื่นๆ ในการใช้สื่อโสตทัศนในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์อีก 3 ประการ ได้แก่ ไม่มีงบประมาณสนับสนุนการผลิตสื่อโดยตรง 5 แห่ง สื่อไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่มีหลายอาชีพ 4 แห่ง สถานที่ปฏิบัติงานกับเด็กเร่ร่อนไม่เหมาะสมกับการใช้สื่อโสตทัศน 4 แห่ง

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาการใช้สื่อโสตทัศนเพื่อเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์สอดคล้องกันทุกประการหน่วยงานจำนวนสูงสุดประสบปัญหางบประมาณผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ ภาครัฐ 87 แห่ง (ร้อยละ 40.85) ภาคเอกชน 31 แห่ง (ร้อยละ 45.59) ปัญหาที่ประสบรองลงมาคือ บุคลากรผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ ภาครัฐ 82 แห่ง (ร้อยละ 38.50) ภาคเอกชน 23 แห่ง (ร้อยละ 33.82) หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดประสบปัญหาคือ อุปกรณ์ไม่ทันสมัย ภาครัฐ 59 แห่ง (ร้อยละ 27.70) ภาคเอกชน 14 แห่ง (ร้อยละ 20.59)

หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาตรงกันทุกประการคือ งบประมาณผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ ในภาครัฐ 87 แห่ง (ร้อยละ 40.85) ในภาคเอกชน 31 แห่ง (ร้อยละ 45.59) บุคลากรผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ ในภาครัฐ 82 แห่ง (ร้อยละ 38.50) ในภาคเอกชน 23 แห่ง (ร้อยละ 33.82) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดที่ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนประสบ คือ อุปกรณ์ไม่ทันสมัย ในภาครัฐ 59 แห่ง (ร้อยละ 27.70) ในภาคเอกชน 14 แห่ง (ร้อยละ 20.59)

ตารางที่ 37 ปัญหาสื่อมวลชนที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาสื่อมวลชน	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
ขาดการประสานงานกับสื่อมวลชน	54	25.35	22	32.65	76	27.05
ขาดบุคลากรเตรียมข้อมูล/ต้นฉบับเพื่อเผยแพร่ทางสื่อมวลชน	91	42.72	29	42.65	120	42.70
ค่าใช้จ่ายสูง	87	40.85	28	41.18	115	40.93
อื่นๆ	12	5.63	2	2.94	14	4.98

จากตารางที่ 37 หน่วยงานส่วนน้อยประสบปัญหาสื่อมวลชนที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ขาดบุคลากรเตรียมข้อมูล/ต้นฉบับเพื่อเผยแพร่ทางสื่อมวลชน 120 แห่ง (ร้อยละ 42.70) ค่าใช้จ่ายสูง 115 แห่ง (ร้อยละ 40.93) และขาดการประสานงานกับสื่อมวลชน 76 แห่ง (ร้อยละ 27.05) ตามลำดับ

นอกจากนี้มีหน่วยงาน 14 แห่ง (ร้อยละ 4.98) ประสบปัญหาอื่นๆ ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ คือ สื่อมวลชนไม่ให้ความสนใจ 14 แห่ง

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาตรงกันทุกประการคือ ขาดบุคลากรเตรียมข้อมูล/ต้นฉบับเพื่อเผยแพร่ทางสื่อมวลชน ภาครัฐ 91 แห่ง (ร้อยละ 42.72) ภาคเอกชน 29 แห่ง (ร้อยละ 42.65) รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายสูง ภาครัฐ 87 แห่ง (ร้อยละ 40.85) ภาคเอกชน 28 แห่ง (ร้อยละ 41.18) และขาดการประสานงานกับสื่อมวลชน ภาครัฐ 54 แห่ง (ร้อยละ 25.35) ภาคเอกชน 22 แห่ง (ร้อยละ 32.65) ตามลำดับ

ปัญหาสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ของหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชนตรงกันคือ ปัญหา 2 ประการแรกซึ่งมีอัตราใกล้เคียงกัน ได้แก่ ขาดบุคลากรเตรียมข้อมูล/ต้นฉบับเพื่อเผยแพร่ทางสื่อมวลชน ในภาครัฐ 91 แห่ง (ร้อยละ 42.72) ในภาคเอกชน 29 แห่ง (ร้อยละ 42.65) และค่าใช้จ่ายสูง ในภาครัฐ 87 แห่ง (ร้อยละ 40.85) ในภาคเอกชน 28 แห่ง (ร้อยละ 41.18)

ตารางที่ 38 ปัญหาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาสื่ออิเล็กทรอนิกส์	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายสูง	113	53.05	35	51.47	148	52.66
บุคลากรผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ	88	41.31	23	33.32	111	39.50
อื่นๆ	10	4.69	4	5.88	14	4.98

จากตารางที่ 38 ปัญหาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ซึ่งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาได้แก่ ค่าใช้จ่ายสูง 148 แห่ง (ร้อยละ 52.66) บุคลากรผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ 111 แห่ง (ร้อยละ 39.50)

นอกจากนี้หน่วยงาน 14 แห่ง ประสบปัญหาได้แก่ ในการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ อีก 2 ประการ ดังนี้ ผู้ให้บริการอยู่ในวงจำกัด 12 แห่ง ไม่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย 2 แห่ง

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาตรงกันคือ ค่าใช้จ่ายสูง ภาครัฐ 113 แห่ง (ร้อยละ 53.05) ภาคเอกชน 35 แห่ง (ร้อยละ 51.47) บุคลากรผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ ภาครัฐ 88 แห่ง (ร้อยละ 41.31) ภาคเอกชน 23 แห่ง (ร้อยละ 33.32)

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ประสบปัญหาในการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ตรงกันคือ ค่าใช้จ่ายสูง ในภาครัฐ 113 แห่ง (ร้อยละ 53.05) ในภาคเอกชน 35 แห่ง (ร้อยละ 51.47) และบุคลากรผลิตสื่อมีไม่เพียงพอ ในภาครัฐ 88 แห่ง (ร้อยละ 41.31) ในภาคเอกชน 23 แห่ง (ร้อยละ 33.32) ตามลำดับ

ตารางที่ 39 ปัญหาสื่อบุคคลที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาสื่อบุคคล	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
บุคลากรไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน	35	16.43	5	7.35	40	14.23
ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์อย่างแท้จริง	97	45.54	28	41.18	125	44.48
บุคลากรปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่อง	107	50.23	32	47.06	139	49.47
อื่นๆ	13	6.10	4	5.88	17	6.05

จากตารางที่ 39 ปัญหาสื่อบุคคลที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบได้แก่ บุคลากรปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่อง 139 แห่ง (ร้อยละ 49.47) ขาดบุคลากรที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์อย่างแท้จริง 125 แห่ง (ร้อยละ 44.48) และบุคลากรไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน 40 แห่ง (ร้อยละ 14.23) ตามลำดับ

นอกจากนี้หน่วยงาน 17 แห่ง (ร้อยละ 6.05) ประสบปัญหาอื่นๆ ในการใช้สื่อบุคคลเพื่อเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์อีก 3 ประการ ดังนี้ ขาดการอบรม/สัมมนาที่เน้นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทักษะ 8 แห่ง ขาดงบประมาณจ้างบุคลากร 5 แห่ง บุคลากรมีจำนวนน้อย 4 แห่ง

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาสอดคล้องกันคือ หน่วยงานจำนวนสูงสุดประสบปัญหา บุคลากรปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่อง ภาครัฐ 107 แห่ง (ร้อยละ 50.23) ภาคเอกชน 32 แห่ง (ร้อยละ 47.06) รองลงมาคือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์อย่างแท้จริง ภาครัฐ 97 แห่ง (ร้อยละ 45.54) ภาคเอกชน 28 แห่ง (ร้อยละ 41.18)

ปัญหาที่หน่วยงานน้อยที่สุดประสบคือ บุคลากรไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ภาครัฐ 35 แห่ง (ร้อยละ 16.43) ภาคเอกชน 5 แห่ง (ร้อยละ 7.35)

ปัญหาที่หน่วยงานทั้งภาครัฐกับภาคเอกชนประสบสอดคล้องกันทุกประการ คือ บุคลากรปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่อง ในภาครัฐ 107 แห่ง (ร้อยละ 50.23) ในภาคเอกชน 32 แห่ง (ร้อยละ 47.06) รองลงมาคือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์อย่างแท้จริง ในภาครัฐ 97 แห่ง (ร้อยละ 45.54) ในภาคเอกชน 28 แห่ง (ร้อยละ 41.18)

ตารางที่ 40 ปัญหาสื่อพื้นบ้านที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาสื่อพื้นบ้าน	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
ขาดแคลนอุปกรณ์ประกอบ การกระจายเสียง	50	23.47	12	17.65	62	22.06
ขาดศิลปินเข้าร่วมการเผยแพร่ สารนิเทศโรคเอดส์	55	25.82	11	16.18	66	23.49
ขาดแคลนงบประมาณ	107	50.23	29	42.65	136	48.40

จากตารางที่ 40 ปัญหาสื่อพื้นบ้านที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบส่วนน้อยประสบ ปัญหาที่หน่วยงานต่างๆ ประสบได้แก่ ขาดแคลนงบประมาณ 136 แห่ง (ร้อยละ 48.40) ขาดศิลปินเข้าร่วมการเผยแพร่สารนิเทศ 66 แห่ง (ร้อยละ 23.49) และขาดแคลนอุปกรณ์ประกอบการกระจายเสียง 62 แห่ง (ร้อยละ 22.06) ตามลำดับ

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาสอดคล้องกันคือ ขาดแคลนงบประมาณ ภาครัฐ 107 แห่ง (ร้อยละ 50.23) ภาคเอกชน 29 แห่ง (ร้อยละ 42.65) หน่วยงานรองลงมาประสบปัญหาแตกต่างกันคือ ภาครัฐขาดศิลปินเข้าร่วมการเผยแพร่สารนิเทศ 55 แห่ง (ร้อยละ 25.82) และขาดแคลนอุปกรณ์ประกอบการกระจายเสียง 50 แห่ง (ร้อยละ 23.47) ส่วนภาคเอกชนจำนวนรองลงมาประสบปัญหาขาดแคลนอุปกรณ์ประกอบการกระจายเสียง 12 แห่ง (ร้อยละ 17.65) และขาดศิลปินเข้าร่วมการเผยแพร่สารนิเทศ 11 แห่ง (ร้อยละ 16.18)

ปัญหาในการใช้สื่อพื้นบ้านเพื่อเผยแพร่สารนิเทศโรคเอดส์ที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดทั้งภาครัฐกับภาคเอกชนประสบปัญหาดตรงกันคือ ขาดแคลนงบประมาณ ในภาครัฐประสบ 107 แห่ง (ร้อยละ 50.23) ในภาคเอกชน 29 แห่ง (ร้อยละ 42.65) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาประสบต่างกันคือ ในภาครัฐประสบปัญหา ขาดศิลปินเข้าร่วมการเผยแพร่สารนิเทศ 55 แห่ง (ร้อยละ 25.82) ในภาคเอกชนประสบปัญหา ขาดแคลนอุปกรณ์ประกอบการกระจายเสียง 12 แห่ง (ร้อยละ 17.65) และปัญหาที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดประสบปัญหาดต่างกันคือ ภาครัฐประสบปัญหา ขาดแคลนอุปกรณ์ประกอบการกระจายเสียง 50 แห่ง (ร้อยละ 23.47) ในภาคเอกชนประสบปัญหา ขาดศิลปินเข้าร่วมการเผยแพร่สารนิเทศ 11 แห่ง (ร้อยละ 16.18)

ปัญหาด้านการจัดให้บริการสาธารณสุขโรคเอดส์ จำแนกตามลักษณะของบริการดังนี้

1. ปัญหาด้านการจัดให้บริการสาธารณสุขโรคเอดส์ทางการแพทย์และสังคม ตารางที่ 41
2. ปัญหาด้านการจัดให้บริการสาธารณสุขโรคเอดส์เชิงวิชาการ ตารางที่ 42

ตารางที่ 41 ปัญหาด้านการจัดให้บริการสาธารณสุขโรคเอดส์ทางการแพทย์และสังคม
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาบริการทางการแพทย์ และสังคม	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ให้คำ ปรึกษามีไม่เพียงพอ	78	36.62	27	39.71	105	37.37
ผู้ให้คำปรึกษามีความรู้เรื่อง โรคเอดส์ไม่เพียงพอ	56	26.29	14	20.59	70	24.91
ผู้รับสารนิเทศไม่สนใจ	58	27.23	14	20.59	72	25.62
ไม่มีสถานที่เพื่อจัดให้บริการ ที่เหมาะสม	79	37.09	11	16.18	90	32.03
อื่นๆ	17	7.98	6	2.82	23	8.19

จากตารางที่ 41 ปัญหาด้านการจัดให้บริการสาธารณสุขโรคเอดส์ทางการแพทย์และสังคมของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหามีดังนี้ บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษามีไม่เพียงพอ 105 แห่ง (ร้อยละ 37.37) ไม่มีสถานที่เพื่อจัดให้บริการที่เหมาะสม 90 แห่ง (ร้อยละ 32.03) ผู้รับสารนิเทศไม่สนใจ 72 แห่ง (ร้อยละ 25.62) ผู้ให้คำปรึกษามีความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่เพียงพอ 70 แห่ง (ร้อยละ 24.91) ตามลำดับ

นอกจากนี้มีหน่วยงาน 23 แห่ง (ร้อยละ 8.19) ประสบปัญหาอื่นๆ ด้านการจัดให้บริการสาธารณสุขโรคเอดส์ทางการแพทย์และสังคมอีก 4 ประการดังนี้ ปัญหาในการประสานงาน การส่งต่อระหว่างหน่วยงาน 9 แห่ง ผู้ให้คำปรึกษามีงานประจำอื่นอยู่แล้ว ไม่มีเวลาทำหน้าที่ให้คำปรึกษาได้อย่างเต็มที่ 6 แห่ง งบประมาณไม่เพียงพอ 5 แห่ง ขาดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านโรคเอดส์ระหว่างหน่วยงาน 3 แห่ง

หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาด้านการจัดให้บริการสาธารณสุขโรคเอดส์ทางการแพทย์และสังคมสองประการแรกในจำนวนใกล้เคียงกันคือ ไม่มีสถานที่เพื่อจัดให้บริการที่เหมาะสม 79 แห่ง (ร้อยละ 37.09) และบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษามีไม่เพียงพอ 78 แห่ง (ร้อยละ 36.62)

ปัญหาที่หน่วยงานภาครัฐสองประเภทใกล้เคียงกัน 2 ประเภทคือ ผู้รับสารนิเทศไม่สนใจ 58 แห่ง (ร้อยละ 27.23) และผู้ให้คำปรึกษามีความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่เพียงพอ 56 แห่ง (ร้อยละ 26.29)

หน่วยงานจำนวนสูงสุดภาคเอกชนประสบปัญหาด้านการจัดให้บริการ สารนิเทศโรคเอดส์ทางการแพทย์และสังคมเป็นอันดับแรกคือ บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษามีไม่เพียงพอ 27 แห่ง (ร้อยละ 39.71) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาประสบ 2 ประการเท่ากันคือ ผู้ให้คำปรึกษามีความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่เพียงพอ และ ผู้รับสารนิเทศไม่สนใจ 14 แห่ง (ร้อยละ 20.59) ปัญหาที่หน่วยงานประสบน้อยคือ ไม่มีสถานที่เพื่อจัดให้บริการที่เหมาะสม 11 แห่ง (ร้อยละ 16.18)

ปัญหาที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาจัดให้บริการ สารนิเทศโรคเอดส์ทางการแพทย์และสังคมแตกต่างกันหน่วยงานจำนวนสูงสุดในภาครัฐประสบปัญหาไม่มีสถานที่เพื่อจัดให้บริการที่เหมาะสม 79 แห่ง (ร้อยละ 37.09) ในภาคเอกชนประสบปัญหามูลากรปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษามีไม่เพียงพอ 27 แห่ง (ร้อยละ 39.71) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาประสบต่างกันดังนี้ ในภาครัฐประสบปัญหามูลากรปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษามีไม่เพียงพอ 78 แห่ง (ร้อยละ 36.62) ในภาคเอกชนประสบปัญหาผู้ให้คำปรึกษามีความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่เพียงพอ และ ผู้รับสารนิเทศไม่สนใจ 14 แห่ง เท่ากัน (ร้อยละ 20.59) ปัญหาที่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดประสบปัญหาแตกต่างกันคือ ในภาครัฐประสบปัญหาผู้ให้คำปรึกษามีความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่เพียงพอ 56 แห่ง (ร้อยละ 26.29) ในภาคเอกชนประสบปัญหาไม่มีสถานที่เพื่อจัดให้บริการที่เหมาะสม 11 แห่ง (ร้อยละ 16.18)

ตารางที่ 42 ปัญหาด้านการจัดให้บริการสารนิเทศโรคเอดส์เชิงวิชาการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาบริการเชิงวิชาการ	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
ขาดแคลนบุคลากรปฏิบัติงาน	102	47.89	29	42.65	131	46.62
ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ อยู่กระจัดกระจาย	60	28.17	21	30.88	81	28.83
ขาดแคลนอุปกรณ์ในการให้ บริการ	84	39.44	16	23.53	100	35.59
อื่นๆ	9	4.23	4	5.88	13	44.63

จากตารางที่ 42 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนน้อยประสบปัญหาด้านการจัดให้บริการสารนิเทศโรคเอดส์เชิงวิชาการ ปัญหาที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบได้แก่ ขาดแคลนบุคลากรปฏิบัติงาน 131 แห่ง (ร้อยละ 46.62) ขาดแคลนอุปกรณ์ในการให้บริการ 100 แห่ง (ร้อยละ 35.59) ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่กระจัดกระจาย 81 แห่ง (ร้อยละ 28.83) ตามลำดับ

นอกจากนี้หน่วยงาน 13 แห่ง (ร้อยละ 44.63) ประสบปัญหาด้านการจัดให้บริการโรคเอดส์เชิงวิชาการอื่นๆ อีก 3 ประการดังนี้ ไม่มีบุคลากรรับผิดชอบโดยตรง 6 แห่ง ผู้ใช้บริการอยู่ในวงจำกัด 3 แห่ง ขาดการติดตามข้อมูลเรื่องการดำเนินโครงการด้านเอดส์ 1 แห่ง

หน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนประสบปัญหาในการจัดให้บริการโรคเอดส์เชิงวิชาการเป็นอันดับแรกคือ ขาดแคลนบุคลากรปฏิบัติงาน 102 แห่ง (ร้อยละ 47.89) รองลงมาคือ ขาดแคลนอุปกรณ์ในการให้บริการ 84 แห่ง (ร้อยละ 39.44) และข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่กระจัดกระจาย 60 แห่ง (ร้อยละ 28.17) ตามลำดับ

หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดประสบปัญหาในการจัดให้บริการโรคเอดส์เชิงวิชาการแตกต่างกันคือ ขาดแคลนบุคลากรปฏิบัติงาน 29 แห่ง (ร้อยละ 42.65) รองลงมาคือ ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่กระจัดกระจาย 21 แห่ง (ร้อยละ 30.88) ปัญหาที่หน่วยงานประสบน้อยคือ ขาดแคลนอุปกรณ์ในการให้บริการ 16 แห่ง (ร้อยละ 23.53) ตามลำดับ

ปัญหาในการจัดให้บริการโรคเอดส์เชิงวิชาการที่หน่วยงานจำนวนสูงสุดทั้งภาครัฐกับภาคเอกชนประสบคือ ขาดแคลนบุคลากรปฏิบัติงาน ในภาครัฐ 102 แห่ง (ร้อยละ 47.89) ในภาคเอกชน 29 แห่ง (ร้อยละ 42.65) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาประสบแตกต่างกันดังนี้ ในภาครัฐประสบปัญหาขาดแคลนอุปกรณ์ในการให้บริการ 84 แห่ง (ร้อยละ 39.44) ในและภาคเอกชนประสบปัญหา ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่กระจัดกระจาย 21 แห่ง (ร้อยละ 30.88) และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดทั้งภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาต่างกันคือ ในภาคเอกชนประสบปัญหาข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่กระจัดกระจาย 60 แห่ง (ร้อยละ 28.17) ในภาคเอกชนประสบปัญหาขาดแคลนอุปกรณ์ในการให้บริการ 16 แห่ง (ร้อยละ 23.53)

ปัญหาด้านกลุ่มผู้รับสารนิเทศที่หน่วยงานมุ่งเผยแพร่ จำแนกออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. ปัญหากลุ่มผู้รับสารนิเทศที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ตารางที่ 43
2. ปัญหากลุ่มผู้รับสารนิเทศที่ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อ ตารางที่ 44
3. ปัญหากลุ่มผู้รับสารนิเทศที่เป็นประชาชนทั่วไป ตารางที่ 45

ตารางที่ 43 ปัญหาในกลุ่มผู้รับสารนิเทศที่มีพฤติกรรมเสี่ยง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กลุ่มมีพฤติกรรมเสี่ยง	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์	81	38.03	27	39.71	108	38.43
ไม่ตระหนักถึงอันตรายของโรคเอดส์	134	62.91	41	60.29	175	62.28
เจ้าของกิจการภาคธุรกิจไม่ให้ความร่วมมือ	60	8.17	21	30.88	81	28.83
เจ้าของสถานบริการทางเพศไม่ให้ความร่วมมือ	53	24.88	15	22.06	68	24.20
ไม่เปิดเผยว่าตนป่วยเป็นโรคเอดส์	88	41.31	26	38.24	114	40.56
อื่นๆ	18	8.45	6	8.82	24	8.54

จากตารางที่ 43 ปัญหาในกลุ่มผู้รับสารนิเทศที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่ประสบคือ ไม่ตระหนักถึงอันตรายของโรคเอดส์ 175 แห่ง (ร้อยละ 62.83) ปัญหาอื่นๆ ที่หน่วยงานต่างๆ ประสบในจำนวนรองลงมาได้แก่ ไม่เปิดเผยว่าตนป่วยเป็นโรคเอดส์ 114 แห่ง (ร้อยละ 40.56) ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ 108 แห่ง (ร้อยละ 38.43) เจ้าของกิจการภาคธุรกิจไม่ให้ความร่วมมือ 81 แห่ง (ร้อยละ 28.83) และ เจ้าของสถานบริการทางเพศไม่ให้ความร่วมมือ 68 แห่ง (ร้อยละ 24.20)

นอกจากนี้หน่วยงาน 24 แห่ง (ร้อยละ 8.54) ประสบปัญหาในกลุ่มผู้รับสารนิเทศที่มีพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ อีก 4 ประการดังนี้ ขาดอาสาสมัคร 10 แห่ง กลุ่มเป้าหมายและหัวหน้างานไม่สนใจฟังและไม่เข้าใจเรื่องโรคเอดส์อย่างแท้จริง 8 แห่ง ครอบครัวและชุมชนทอดทิ้ง 7 แห่ง ปัญหาเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อความหมาย เช่น ชาวเขา 4 แห่ง

หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดประสบปัญหา ไม่ตระหนักถึงอันตรายของโรคเอดส์ 134 แห่ง (ร้อยละ 62.91) รองลงมาคือ ไม่เปิดเผยว่าตนป่วยเป็นโรคเอดส์ 88 แห่ง (ร้อยละ 41.31) และเจ้าของสถานบริการทางเพศไม่ให้ความร่วมมือ 53 แห่ง (ร้อยละ 24.88) ตามลำดับ

หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดประสบปัญหา ไม่ตระหนักถึงอันตรายของโรคเอดส์ 41 แห่ง (ร้อยละ 60.29) รองลงมาคือ ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ 27 แห่ง (ร้อยละ 39.71) และไม่เปิดเผยว่าตนป่วยเป็นโรคเอดส์ 26 แห่ง (ร้อยละ 88.24) ปัญหาที่หน่วยงานประสบน้อยคือ เจ้าของสถานบริการทางเพศไม่ให้ความร่วมมือ 15 แห่ง (ร้อยละ 22.06) ตามลำดับ

หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนสูงสุดประสบปัญหา ไม่ตระหนักถึงอันตรายของโรคเอดส์เช่นเดียวกัน ในภาครัฐประสบปัญหา 134 แห่ง (ร้อยละ 62.91) ในภาคเอกชนประสบปัญหา 41 แห่ง (ร้อยละ 60.29) ปัญหาที่หน่วยงานประสบรองลงมา 2 ประการแตกต่างกัน ดังนี้ ในภาครัฐประสบปัญหา ไม่เปิดเผยว่าตนป่วยเป็นโรคเอดส์ 88 แห่ง (ร้อยละ 41.31) และขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ 81 แห่ง (ร้อยละ 38.03) ในภาคเอกชนประสบปัญหา ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ 27 แห่ง (ร้อยละ 39.71) และปัญหาไม่เปิดเผยว่าตนป่วยเป็นโรคเอดส์ 26 แห่ง (ร้อยละ 38.24) ปัญหาที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดประสบตรงกันคือ เจ้าของสถานบริการทางเพศไม่ให้ความร่วมมือ ภาครัฐ 53 แห่ง (ร้อยละ 24.88) และภาคเอกชน 15 แห่ง (ร้อยละ 22.06)

ตารางที่ 44 ปัญหากลุ่มผู้รับสารนิเทศที่ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กลุ่มที่ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อ	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
เอกสารด้านวิชาการไม่เพียงพอ	47	22.06	13	19.12	60	21.35
งบประมาณไม่เพียงพอ	82	38.50	28	41.18	110	39.15
บุคลากรมีไม่เพียงพอ	100	46.95	32	47.06	132	46.98
อื่นๆ	12	5.63	5	7.35	17	6.05

จากตารางที่ 44 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนน้อยปัญหากลุ่มผู้รับสารนิเทศที่ทำงานสัมผัสกับผู้ติดเชื้อหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนสูงสุดประสบปัญหา บุคลากรมีไม่เพียงพอ 132 แห่ง (ร้อยละ 46.98) หน่วยงานจำนวนรองลงมาประสบปัญหา งบประมาณมีไม่เพียงพอ 110 แห่ง (ร้อยละ 39.15) และเอกสารด้านวิชาการไม่เพียงพอ 60 แห่ง (ร้อยละ 21.36) ตามลำดับ

นอกจากนี้มีหน่วยงาน 17 แห่ง (ร้อยละ 6.05) ประสบปัญหาอื่นๆ อีก 4 ประการดังนี้ ประชาชนคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว 7 แห่ง ไม่สนใจปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรค 5 แห่ง การทำงานยังเป็นลักษณะลองผิดลองถูก 3 แห่ง พื้นฐานการศึกษาแตกต่างกัน 2 แห่ง

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาสอดคล้องกันคือ หน่วยงานจำนวนสูงสุดทั้งภาครัฐและเอกชนประสบปัญหา บุคลากรมีไม่เพียงพอ ภาครัฐ 100 แห่ง (ร้อยละ 46.95) ภาคเอกชน 32 แห่ง (ร้อยละ 47.06) รองลงมาคือ งบประมาณมีไม่เพียงพอ ภาครัฐ 82 แห่ง (ร้อยละ 38.50) ภาคเอกชน 28 แห่ง (ร้อยละ 41.18) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดประสบคือ เอกสารด้านวิชาการไม่เพียงพอ ภาครัฐ 47 แห่ง (ร้อยละ 22.06) ภาคเอกชน 13 แห่ง (ร้อยละ 19.12)

ภาครัฐกับภาคเอกชนประสบปัญหาสอดคล้องกันทุกประการคือ หน่วยงานจำนวนสูงสุดประสบปัญหาบุคลากรมีไม่เพียงพอ ในภาครัฐประสบปัญหา 100 แห่ง (ร้อยละ 46.95) ในภาคเอกชนประสบปัญหา 32 แห่ง (ร้อยละ 47.06) รองลงมาประสบปัญหาคือ งบประมาณมีไม่เพียงพอ ในภาครัฐ 82 แห่ง (ร้อยละ 38.50) ในภาคเอกชน 28 แห่ง (ร้อยละ 41.18) หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดของทั้งภาครัฐกับภาคเอกชนประสบปัญหาคือ เอกสารด้านวิชาการไม่เพียงพอ ในภาครัฐ 47 แห่ง (ร้อยละ 22.06) ในภาคเอกชน 13 แห่ง (ร้อยละ 19.12)

ตารางที่ 45 ปัญหากลุ่มผู้รับสารนิเทศที่เป็นประชาชนทั่วไป (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กลุ่มประชาชนทั่วไป	ภาครัฐ		ภาคเอกชน		รวม	
	จำนวน N=213	ร้อยละ	จำนวน N=68	ร้อยละ	จำนวน N=281	ร้อยละ
ประชาชนไม่สนใจสารนิเทศที่ เผยแพร่	63	29.58	16	23.53	79	28.11
ประชาชนยังขาดความรู้ความ เข้าใจเรื่องโรคเอดส์	89	40.85	28	41.27	115	40.93
ประชาชนไม่เปลี่ยนพฤติกรรม ของตนเอง	144	67.61	41	60.29	185	65.84
อื่นๆ	12	5.63	6	8.82	18	6.41

จากตารางที่ 4 ปัญหากลุ่มผู้รับสารนิเทศที่เป็นประชาชนทั่วไปที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่ประสบปัญหาคือ ประชาชนไม่เปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง 185 แห่ง (ร้อยละ 65.84) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาประสบคือ ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ 115 แห่ง (ร้อยละ 40.93) และประชาชนไม่สนใจสารนิเทศที่เผยแพร่ 79 แห่ง (ร้อยละ 28.11)

นอกจากนี้มีหน่วยงานอีก 18 แห่ง (ร้อยละ 6.41) ประสบปัญหาอื่นๆ อีก 6 ประการ ดังนี้ ประชาชนขาดความตระหนักถึงอันตรายของโรคเพราะยังไม่ส่งผลในทันที 5 แห่ง ประชาชนไม่ตระหนักถึงการป้องกันตนเอง 4 แห่ง ประชาชนไม่เชื่อว่าจะมีโอกาสติดเชื้อแม้ตนเองไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง 4 แห่ง มีเนื้อหาที่สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์อย่างผิด 3 แห่ง หน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือ 1 แห่ง ประชาชนไม่เชื่อว่าจะมีโรคเอดส์จริง 1 แห่ง

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาสอดคล้องกันดังนี้ หน่วยงานภาครัฐจำนวนสูงสุดประสบปัญหา ประชาชนไม่เปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง 144 แห่ง (ร้อยละ 67.61) รองลงมาคือ ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ 89 แห่ง (ร้อยละ 40.85) ปัญหาที่หน่วยงานภาครัฐจำนวนน้อยที่สุดประสบคือ ประชาชนไม่สนใจสารนิเทศที่เผยแพร่ 63 แห่ง (ร้อยละ 29.58)

หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนสูงสุดประสบปัญหา ประชาชนไม่เปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง 41 แห่ง (ร้อยละ 60.29) รองลงมาคือ ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ 28

แห่ง (ร้อยละ 41.27) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดประสบคือ ประชาชนไม่สนใจสารนิเทศที่เผยแพร่ 16 แห่ง (ร้อยละ 23.53)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชน พบว่าหน่วยงานทั้งภาครัฐกับภาคเอกชนประสบปัญหาสอดคล้องกันทุกประการดังนี้ หน่วยงานจำนวนสูงสุดประสบปัญหา ประชาชนไม่เปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง ในภาครัฐประสบปัญหา 144 แห่ง (ร้อยละ 67.61) ในภาคเอกชนประสบปัญหา 41 แห่ง (ร้อยละ 60.29) ปัญหาที่หน่วยงานจำนวนรองลงมาประสบคือ ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ ในภาครัฐ 89 แห่ง (ร้อยละ 40.85) ในภาคเอกชน 28 แห่ง (ร้อยละ 41.27) ปัญหาที่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำนวนน้อยที่สุดประสบปัญหาตรงกันคือ ประชาชนไม่สนใจสารนิเทศที่เผยแพร่ ในภาครัฐ 63 แห่ง (ร้อยละ 29.58) ในภาคเอกชน 16 แห่ง (ร้อยละ 23.53)